

กรอบยุทธศาสตร์

(พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๗)

ขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น

ในเขตจังหวัดพิษณุโลก

คำนำ

การจัดทำกรอบยุทธศาสตร์การพัฒนา ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดพิษณุโลก ได้ถือปฏิบัติ เป็นไปตามแนวทางและหลักเกณฑ์การจัดทำและประสานแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ.๒๕๕๕-๒๕๕๗) ขององค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น ตามที่กระทรวงมหาดไทยได้กำหนดไว้ โดยคณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นระดับจังหวัด พิษณุโลกเป็นหน่วยดำเนินการได้จัดทำขึ้น ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีการบูรณาการโครงการ พัฒนาที่จะดำเนินการร่วมกัน ภายใต้กรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น การพัฒนาท้องถิ่นที่ จะให้บังเกิดผลสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี จะต้องอาศัยความร่วมมือร่วมใจจากทุกภาคส่วน โดยเฉพาะอย่างยิ่งองค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นหน่วยงานสำคัญต่อการพัฒนาท้องถิ่น

คณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นระดับจังหวัดพิษณุโลก หวังเป็นอย่างยิ่งว่ากรอบยุทธศาสตร์ การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดพิษณุโลก จะเป็นประโยชน์ในการวางแผนพัฒนาท้องถิ่น ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งจะทำให้การพัฒนาท้องถิ่นเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ต่อไป

คณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นระดับจังหวัดพิษณุโลก

สารบัญ

หน้า

ส่วนที่ ๑	สภาพทั่วไปของจังหวัดพิษณุโลก (ข้อมูลพื้นฐาน)	๑ - ๖
ส่วนที่ ๒	ทิศทางการพัฒนา	๗ - ๓๐
ส่วนที่ ๓	ศักยภาพของท้องถิ่นในภาพรวมจังหวัดพิษณุโลก	๓๑ - ๓๒
ส่วนที่ ๔	ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตจังหวัดพิษณุโลก	๓๓ - ๓๖
ส่วนที่ ๕	โครงการภายใต้ยุทธศาสตร์	๓๗ - ๔๘

ส่วนที่ ๑ สภาพทั่วไปของจังหวัดพิษณุโลก (ข้อมูลพื้นฐาน)

จังหวัดพิษณุโลก อยู่ในเขตพื้นที่ภาคเหนือตอนล่าง มีพื้นที่ประมาณ ๑๐,๘๑๕,๘๕๔ ตารางกิโลเมตร หรือ ๖.๗๕ ล้านไร่ เป็นร้อยละ ๒.๑ ของพื้นที่ของทั้งประเทศ ห่างจากกรุงเทพฯ โดยทางรถยนต์ ประมาณ ๓๗๗ กิโลเมตร และโดยทางรถไฟประมาณ ๓๘๙ กิโลเมตร

ทิศเหนือ	ติดต่อกับ	อำเภอน้ำปาด อำเภอพิชัย และอำเภอทองแสนขัน จังหวัดอุตรดิตถ์
ทิศใต้	ติดต่อกับ	อำเภอเมืองพิจิตร, อำเภอสามง่าม, อำเภอลำดวน และกิ่งอำเภอสามโก้ จังหวัดพิจิตร
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับ	อำเภอหล่มสัก, อำเภอเขาค้อ, อำเภอวังโป่ง จ.เพชรบูรณ์ และอำเภอด่านซ้าย จังหวัดเลย
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับ	อำเภอศรีสำโรง อำเภอกงไกรลาศ และอำเภอคีรีมาศ จังหวัดสุโขทัย
ทิศตะวันออกเฉียงเหนือ	ติดต่อกับ	จังหวัดเลย และสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

ประชากร

จังหวัดพิษณุโลกมีจำนวนประชากร ณ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๓ ดังนี้ ประชากรทั้งหมด ๘๔๘,๓๙๖ คน จำนวนเป็นชาย ๔๑๖,๘๕๓ คน เป็นหญิง ๔๓๑,๕๔๓ คน (เฉพาะเขตเทศบาลนครพิษณุโลก มีประชากร ๗๕,๔๓๐ คน) ความหนาแน่นคิดเป็นร้อยละ ๗๗.๔ คน/ตารางกิโลเมตร

ลักษณะภูมิประเทศ

เขตภูเขาสูง ได้แก่พื้นที่ทางด้านตะวันออกของจังหวัดพิษณุโลก มีลักษณะเป็นเทือกเขาสูง แนวกันเขตแดนไทย - ลาว เป็นรอยต่อของจังหวัดพิษณุโลก เพชรบูรณ์ และเลย เขตที่ราบลุ่มแม่น้ำ ได้แก่ พื้นที่ในบริเวณด้านทิศเหนือและด้านทิศตะวันออกมีแม่น้ำสายสำคัญไหลผ่าน คือ แม่น้ำน่าน แม่น้ำแควน้อย แม่น้ำเข็กหรือแม่น้ำวัง

การปกครอง

จังหวัดพิษณุโลกแบ่งพื้นที่เพื่อการบริหารราชการ ส่วนภูมิภาค เป็น ๙ อำเภอ ๙๓ ตำบล ๑,๐๔๘ หมู่บ้าน จำนวนครัวเรือน ๒๘๔,๕๑๘ หลังคาเรือน

มีการบริหาร ๓ ระดับ คือ

๑. การบริหารราชการส่วนกลาง
๒. การบริหารราชการส่วนภูมิภาค
๓. การบริหารราชการส่วนท้องถิ่น

การบริหารราชการส่วนท้องถิ่นแบ่งเป็น ๔ ประเภท ประกอบด้วย

๑. องค์การบริหารส่วนจังหวัด	จำนวน	๑	แห่ง
๒. เทศบาลนคร	จำนวน	๑	แห่ง
๓. เทศบาลตำบล	จำนวน	๑๘	แห่ง
๔. องค์การบริหารส่วนตำบล	จำนวน	๘๓	แห่ง

ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

จังหวัดพิษณุโลก ในปี ๒๕๕๗ มีพื้นที่ป่าจำนวน ๒,๔๖๒,๕๙๐ ไร่ หรือประมาณ ๓๖.๔๓% ของเนื้อที่ทั้งหมดของจังหวัด ลักษณะส่วนใหญ่เป็นป่าเบญจพรรณ ผสมป่าดิบแล้ง ไม้ที่สำคัญได้แก่ ไม้สัก ไม้ประดู่ ไม้แดง ไม้เต็ง ไม้รัง ฯลฯ มีอุทยานแห่งชาติทั้งหมด ๕ แห่ง คือ อุทยานแห่งชาติทุ่งแสลงหลวง อุทยานแห่งชาติภูหินร่องกล้า น้ำตกชาติตระการ ภูสอยดาว แก่งเจ็ดแคว เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า ๒ แห่ง คือ เขตห้ามล่าสัตว์ป่า ภูเมี่ยง-ภูทอง ภูซัด เขตห้ามล่าสัตว์ป่า ๓ แห่ง คือ ถ้ำผาทำพล (อ.เนินมะปราง) เขาน้อย-เขาประดู่ (อ.วัดโบสถ์) หนองน้ำขาว (อ.บางระกำ) สภาพป่าในปัจจุบันมีการปลูกไม้สัก-ประดู่-ยาง ยางพารา ไม้ ยูคาลิปตัส ในที่ดินของเอกชนเป็นจำนวนมาก ได้ตัดไปใช้สอยและจำหน่ายเป็นจำนวนมาก แต่ก็ได้ส่งเสริมให้มีการปลูกทดแทน โดยได้รับการแจกจ่ายกล้าไม้จากรัฐ สภาพป่าไม้ในท้องที่จึงค่อนข้างสมบูรณ์

ทรัพยากรธรรมชาติแหล่งน้ำ

จังหวัดพิษณุโลกมีป่าไม้เป็นทรัพยากรที่มีค่าของจังหวัด ทำให้มีสถานที่ท่องเที่ยวที่น่าสนใจทางธรรมชาติหลายแห่ง ได้แก่

๑. อุทยานแห่งชาติ ป่าสงวนแห่งชาติในจังหวัดพิษณุโลก

- อุทยานแห่งชาติทุ่งแสลงหลวง
- อุทยานแห่งชาติภูหินร่องกล้า
- อุทยานแห่งชาติน้ำตกชาติตระการ

๒. เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า ได้แก่ เขตการรักษาพันธุ์สัตว์ป่า ภูเมี่ยง-ภูทอง

แหล่งน้ำที่สำคัญของจังหวัดพิษณุโลก ได้แก่ แม่น้ำน่าน แม่น้ำยม แม่น้ำจิก และแม่น้ำแควน้อย ซึ่งเป็นแหล่งแม่น้ำที่สำคัญ และเป็นประโยชน์ต่อการเกษตรและการประมงของจังหวัด

สภาพทางเศรษฐกิจ

จังหวัดพิษณุโลกเป็นจังหวัดที่ทำการเกษตรโดยเฉพาะพืชไร่ ได้แก่ ข้าวโพด มันสำปะหลัง และถั่วเหลือง ส่วนการทอผ้า มีทั้งนาปีและนาปรัง โดยจะทำในลักษณะนาดำ นานหว่าน นานหว่านตม ข้าวไร่

ในปี พ.ศ.๒๕๕๑/๕๒ มีเนื้อที่ปลูกข้าว ใช้สำหรับปลูกข้าวเจ้า ๒,๕๘๒,๐๓๔ ไร่ ผลผลิตที่ได้จากการเก็บเกี่ยว ๑,๕๘๖,๙๑๗ ตัน ผลผลิตเฉลี่ย ๖๕๙ กิโลกรัม/ไร่

ในปี ๒๕๕๐/๕๑ พืชไร่นิยมปลูกกันมาก เช่น ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ มันสำปะหลัง อ้อยโรงงาน ถั่วเหลือง ถั่วเขียวผิวมัน ถั่วลิสง ฯลฯ ส่วนไม้ผลและไม้ยืนต้นที่นิยมปลูก เช่น มะม่วง ลำไย มะขามหวาน ถั่วลิสงน้ำหวาน สับปะรด ฯลฯ สำหรับพืชผักที่นิยมปลูกกันมากได้แก่ มันเทศ พริกชี้ฟ้า กระเทียม ขิง ข้าวโพดรับประทาน เป็นต้น จำนวนครัวเรือนที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืด ๒๘,๕๑๙ ครัวเรือน ปริมาณสัตว์น้ำจืดที่จับได้ ๓,๘๕๙,๒๑๙ กิโลกรัม

จากรายงานของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติปรากฏว่าในปี ๒๕๕๓ จังหวัดพิษณุโลกมีมูลค่ารวมผลิตภัณฑ์จังหวัด (GPP) ตารางราคาประจำปี ๖๒,๒๓๙ ล้านบาท และมูลค่าผลิตภัณฑ์เฉลี่ย/หัว (Per Capita GPP) ๗๓,๕๙๐ บาท รายได้เฉลี่ย/หัว อยู่ในลำดับ ๔ ของภาค และอยู่ในลำดับที่ ๓๙ ของประเทศ

จากรายงานของสำนักงานอุตสาหกรรม จำนวนสถานประกอบการอุตสาหกรรมในจังหวัดพิษณุโลกในปี ๒๕๕๒ มีจำนวนทั้งสิ้น ๖๓๒ สถานประกอบการ มีจำนวนเงินทุนทั้งหมด ๙,๒๔๙,๘๖๒,๒๘๑ บาท โดยที่สถานประกอบการอุตสาหกรรมในอำเภอเมือง มีจำนวน ๓๖๓ สถานประกอบการ จำนวนเงินทุน ๓,๑๕๐,๐๓๖,๒๑๓ บาท สถานประกอบการอุตสาหกรรมในอำเภอบางระกำมีจำนวน ๕๖ แห่ง จำนวนเงินทุน ๘๑๐,๒๐๙,๐๘๓ บาท และสถานประกอบการอุตสาหกรรมในอำเภอวังทองมีจำนวน ๕๖ แห่ง จำนวนเงินทุน ๖๓๗,๔๔๔,๒๔๐ บาท

การคมนาคมและขนส่ง

จังหวัดพิษณุโลกเป็นศูนย์กลางด้านคมนาคมภาคเหนือตอนล่าง โดยมีเส้นทางติดต่อกับจังหวัดต่างๆ ได้อย่างสะดวก ๔ เส้นทาง คือ

- ทางรถไฟ มีขบวนรถโดยสารผ่าน ขึ้น-ล่อง จากกรุงเทพฯ – เชียงใหม่ และเชียงใหม่ – กรุงเทพฯ
- ทางรถยนต์ มีทางหลวงแผ่นดิน ทางหลวงจังหวัด และถนนสายต่างๆ ช่วยให้ประชาชนเดินทางภายในอำเภอ และระหว่างจังหวัดได้สะดวก อย่างไรก็ตามจังหวัดพิษณุโลกยังประสบปัญหาการจราจร คับคั่งเนื่องจากสภาพเมืองที่ขยายอย่างรวดเร็ว ถนนในเมืองมีขนาดเล็ก
- ทางอากาศ มีท่าอากาศยานพาณิชย์ ๑ แห่ง
- ทางน้ำ ใช้ได้ ๒ สาย คือ แม่น้ำน่านและแม่น้ำยม แต่ใช้ได้เฉพาะน่านน้ำเท่านั้น

ทางด้านไปรษณีย์โทรเลข ในปี ๒๕๕๒ มีที่ทำการไปรษณีย์โทรเลขกระจายอยู่ทุกอำเภอรวม ๑๕ แห่ง มีการส่งไปรษณีย์ภัณฑ์ รวมทั้งสิ้น ๗,๘๘๐,๐๐๐ ฉบับ โดยแยกเป็นไปรษณีย์ภัณฑ์ธรรมดา ๖,๗๑๔,๐๐๐ ฉบับ บริการพิเศษ ๑,๑๖๖,๐๐๐ ฉบับ พัสดุไปรษณีย์ ๗๒,๐๐๐ ชิ้น

ด้านโทรศัพท์ มีชุมสายโทรศัพท์ ๒๑ แห่ง จำนวนเลขหมาย ๕๖,๒๕๗ เลขหมาย จำนวนหมายเลขที่มีผู้เช่ารวม ๕๕,๘๘๖ เลขหมาย

การสาธารณสุข

ในปี ๒๕๕๒ จังหวัดพิษณุโลก มีจำนวนมีผู้ใช้ไฟฟ้า ๒,๓๓๓,๘๗๕ ราย ปริมาณการจำหน่ายกระแสไฟฟ้าทั้งสิ้น ๗๕๒.๕๓๒ ล้านกิโลวัตต์/ชั่วโมง ทางด้านการประปา ในปี ๒๕๕๒ จังหวัดพิษณุโลก มีกำลังการผลิตน้ำประปาทั้งสิ้น ๒๗,๕๐๐,๖๓๔ ลูกบาศก์เมตร แต่ปริมาณน้ำที่ใช้ได้มีจำนวน ๒๖,๓๕๗,๕๖๒ ลูกบาศก์เมตร สำหรับปริมาณน้ำ ที่จำหน่ายได้แก่ ผู้ใช้มีปริมาณทั้งสิ้น ๒๔,๖๒๑,๗๒๙ ลูกบาศก์เมตร และมีปริมาณน้ำที่จ่ายเพื่อสาธารณประโยชน์และรั่วไหลอีกประมาณ ๑,๘๓๐,๑๑๓ ลูกบาศก์เมตร ในปี ๒๕๕๒ นี้มีจำนวนผู้ใช้น้ำประปาทั้งสิ้น ๔๙,๖๓๒ ราย

การศึกษา

ทางการศึกษาภาคบังคับและการศึกษาระดับมัธยม ได้แพร่กระจายไปอย่างทั่วถึง สำหรับการศึกษา นอกกระบบโรงเรียน ได้จัดการสร้างเสริมการศึกษาผู้ใหญ่แบบต่างๆ ให้กว้างขวางยิ่งขึ้น ตลอดจนการฝึกอาชีพให้กับผู้สนใจทั่วไป

ในปีการศึกษา ๒๕๕๒ จังหวัดพิษณุโลก มีโรงเรียนระดับประถมและมัธยม ๕๐๖ แห่ง มีครู ๘,๔๓๘ คน จำนวนนักเรียน ๑๒๘,๒๘๒ คน เป็นนักเรียนชาย ๖๕,๐๑๒ คน และนักเรียนหญิง ๖๓,๒๗๐ คน

การสาธารณสุข

ด้านการสาธารณสุขในปี ๒๕๕๒ จังหวัดพิษณุโลก มีสถานพยาบาล ทั้งสิ้น ๑๗ แห่ง เป็นโรงพยาบาล ประเภทให้บริการทั่วไป ๑๕ แห่ง โดยมีผู้ป่วยนอก ๒,๐๘๐,๑๖๘ คน ผู้ป่วยใน ๑,๓๙๕,๕๕๖ คน มีเตียงผู้ป่วย ๑,๘๗๗ เตียง และมีโรงพยาบาลประเภทบริการเฉพาะโรค จำนวน ๒ แห่ง โดยมีผู้ป่วยนอก ๒๗,๖๒๔ คน โดยมีผู้ป่วยใน ๘๕๙ คน มีเตียงผู้ป่วยจำนวน ๓๖ เตียง

การเกษตร

จังหวัดพิษณุโลก มีลักษณะทางกายภาพที่เหมาะสมสำหรับการทำการเกษตร โดยเฉพาะพืชไร่ ได้แก่ ข้าวโพด มันสำปะหลัง และถั่วเหลือง ส่วนการทำนามีทั้งนาปีและนาปรัง โดยจะทำในลักษณะนาดำ นาดำนาหว้าน นาดำนาหว้านตาม ข้าวไร่ ในปี พ.ศ. ๒๕๕๐/๕๑ มีเนื้อที่ปลูกข้าว ใช้สำหรับปลูกข้าวเจ้า ๒,๗๖๖,๙๓๐ ไร่ ผลผลิตที่ได้จากการเก็บเกี่ยว ๒,๑๑๕,๙๕๙ ตัน ผลผลิตเฉลี่ย ๗๖๕ กิโลกรัมต่อไร่

ในปี พ.ศ. ๒๕๕๐/๕๑ พืชไร่นิยมปลูกกันมาก เช่น ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ มันสำปะหลัง อ้อยโรงงาน ถั่วเหลือง ถั่วเขียวผิวมัน ถั่วลิสง ฯลฯ ส่วนไม้ผลและไม้ยืนต้นที่นิยมปลูก เช่น มะม่วง ลำไย มะขามหวาน กัลยน้ำว่า สับปะรด ฯลฯ สำหรับพืชผักที่นิยมปลูกกันมาก ได้แก่ มันเทศ พริกชี้หู กระบี่ ขิง ข้าวโพดรับประทาน เป็นต้น จำนวนครัวเรือนที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืด ๑๓,๗๐๕ ครัวเรือน ปริมาณสัตว์น้ำจืดที่จับได้ ๓,๘๐๙,๘๔๙ กิโลกรัม

การท่องเที่ยว

แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์และศาสนาสถานที่สำคัญ ได้แก่ วัดพระศรีรัตนมหาธาตุวรมหาวิหาร วัดจุฬามณี วัดนางพญา ศาลสมเด็จพระนเรศวรมหาราช พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติพิษณุโลก ฯลฯ

แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ได้แก่ อุทยานแห่งชาติภูหินร่องกล้า สวนรุกขชาติสกุณทยาน น้ำตกชาติตระการ ล่องแก่งลำน้ำเข็ก ฯลฯ โดยมีจำนวนนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและต่างประเทศจำนวน ๒ ล้านเจ็ดหมื่นกว่าคน มีรายได้จากการท่องเที่ยว ๔,๙๕๑ ล้านบาท

ส่วนที่ ๒ ทิศทางการพัฒนา

สรุปสาระสำคัญ

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๐ (พ.ศ. ๒๕๕๐ - ๒๕๕๔)

๑. ความนำ

แผนพัฒนา ฉบับที่ ๘ (พ.ศ.๒๕๔๐-๒๕๔๔) เป็นจุดเปลี่ยนสำคัญของการวางแผน พัฒนาประเทศและเป็นแผน ปฏิรูปความคิดและคุณค่าใหม่ของไทยที่ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในสังคม และมุ่งให้ “คนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา” และใช้เศรษฐกิจเป็นเครื่องมือช่วยพัฒนาให้คนมีความสุขและมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น พร้อมทั้งปรับเปลี่ยนวิธีการพัฒนาแบบแยกส่วนมาเป็นบูรณาการแบบองค์รวม เพื่อให้เกิดความสมดุลระหว่างการพัฒนา เศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมอย่างไรก็ตามในปีแรกของ แผนฯ ประเทศไทยต้องประสบวิกฤตเศรษฐกิจอย่างรุนแรง และส่งผลกระทบต่อคนและสังคมเป็นอย่างมาก จึงต้องเร่งฟื้นฟูเศรษฐกิจให้มีเสถียรภาพมั่นคง และลดผลกระทบ จากวิกฤตที่ก่อให้เกิดปัญหาการว่างงานและความยากจนเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว

แผนพัฒนา ฉบับที่ ๙ (พ.ศ.๒๕๔๕-๒๕๔๙) ได้ฉะฉาน “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” มาเป็นปรัชญานำทาง ในการพัฒนาและบริหารประเทศ ควบคู่ไปกับกระบวนการพัฒนาแบบบูรณาการเป็นองค์รวมที่มี “คนเป็น ศูนย์กลางการพัฒนา” ต่อเนื่องจากแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๘ โดยให้ความสำคัญกับการแก้ปัญหาจากวิกฤตเศรษฐกิจ ให้คล่องตัว และสร้างฐานเศรษฐกิจภายในประเทศให้เข้มแข็งและมีภูมิคุ้มกันต่อกระแสการเปลี่ยนแปลงจากภายนอก ขณะเดียวกันมุ่งการพัฒนาที่สมดุลทั้งด้านตัวคน สังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม เพื่อนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน และความอยู่ดีมีสุขของคนไทย ผลการพัฒนาประเทศในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๙ สรุปได้ว่า ประสบความสำเร็จ ที่น่าพอใจเศรษฐกิจของประเทศขยายตัวได้อย่างต่อเนื่องในอัตราเฉลี่ยร้อยละ ๕.๗ ต่อปี เสถียรภาพทางเศรษฐกิจปรับตัว สู่ความมั่นคง ความยากจนลดลง ขณะเดียวกันระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนดีขึ้นมาก อันเนื่องมาจากการดำเนินการ เสริมสร้างสุขภาพอนามัยการมีหลักประกันสุขภาพที่มีการปรับปรุงทั้งด้านปริมาณและคุณภาพ โดยครอบคลุม คนส่วนใหญ่ของประเทศ และการลดลงของปัญหาอาชญากรรม แต่เศรษฐกิจไทยยังไม่เข้มแข็งและอ่อนไหว ต่อความผันผวนของปัจจัยภายนอก ขณะที่ยังมีปัญหาด้านคุณภาพการศึกษา ความยากจนและความเหลื่อมล้ำทางรายได้ ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินและความโปร่งใสในการบริหารจัดการของภาครัฐ ที่ยังต้องให้ความสำคัญในการแก้ไข อย่างต่อเนื่อง

ในระยะของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๐ (พ.ศ.๒๕๕๐-๒๕๕๔) ประเทศไทยยังคงต้องเผชิญกับการเปลี่ยนแปลง ที่สำคัญในหลายบริบท ทั้งที่เป็นโอกาสและข้อจำกัดต่อการพัฒนาประเทศ จึงต้องมีการเตรียมความพร้อมของคน และระบบให้สามารถปรับตัวพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงในอนาคต และแสวงหาประโยชน์อย่างรู้เท่าทันโลกาภิวัตน์และ สร้างภูมิคุ้มกันให้กับทุกภาคส่วนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

๒. การเปลี่ยนแปลงของบริบทการพัฒนา สถานะและทิศทางการปรับตัวของประเทศไทย

๒.๑ การเปลี่ยนแปลงของบริบทการพัฒนาในกระแสโลกาภิวัตน์

ประเทศไทยยังต้องเผชิญกับบริบทการเปลี่ยนแปลงของโลกในหลายด้านที่สำคัญ ซึ่งมีผลกระทบทั้งที่เป็นโอกาสและข้อจำกัดต่อการพัฒนาประเทศเป็นอย่างมาก ซึ่งแนวโน้มของบริบทการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญมี ๕ บริบท ดังนี้

(๑) การรวมตัวของกลุ่มเศรษฐกิจและการเปลี่ยนแปลงในตลาดการเงินของโลก ทำให้การเคลื่อนย้าย เงินทุน สินค้า และบริการ รวมทั้งคนในระหว่างประเทศมีความคล่องตัวมากขึ้น ประกอบกับการก่อตัวของ ศตวรรษแห่งเอเชียที่มีจีนและอินเดียเป็นตัวจักรสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจโลก ส่งผลให้ประเทศไทย

ต้องดำเนินนโยบายการค้าในเชิงรุก ทั้งการหาลาดเพิ่มและการผลักดันให้ผู้ผลิตในประเทศปรับตัวให้สามารถแข่งขันได้ บนฐานความรู้ ฐานทรัพยากรธรรมชาติและความเป็นไทย นอกจากนี้ ปัญหาความไม่สมดุลทางเศรษฐกิจของโลกที่สะสมมานาน และการขยายตัวของกองทุนประกันความเสี่ยงจะสร้างความผันผวนต่อระบบการเงินของโลก จึงมีความจำเป็น ต้องยกระดับการกำกับดูแลการเคลื่อนย้ายเงินทุนระหว่างประเทศ และการเตรียมความพร้อมต่อการผันผวนของค่าเงินและอัตราดอกเบี้ยในตลาดโลก

(๒) การเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีอย่างก้าวกระโดด ความก้าวหน้าอย่างรวดเร็วของเทคโนโลยีสารสนเทศ เทคโนโลยีชีวภาพ เทคโนโลยีวัสดุ และนาโนเทคโนโลยี สร้างความเปลี่ยนแปลงทั้งด้านเศรษฐกิจและสังคมทั้งในด้านโอกาสและภัยคุกคาม จึงจำเป็นต้องเตรียมพร้อมให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีดังกล่าวในอนาคต โดยจะต้องมีการบริหารจัดการองค์ความรู้อย่างเป็นระบบ ทั้งการพัฒนาหรือสร้างองค์ความรู้ รวมถึงการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมมาผสมผสานร่วมกับจุดแข็งในสังคมไทย อาทิ สร้างความเชื่อมโยงเทคโนโลยีกับวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อสร้างคุณค่าเพิ่มให้กับสินค้าและบริการ มีการบริหารจัดการลิขสิทธิ์และสิทธิบัตร และการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาอย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งแบ่งปันผลประโยชน์ที่เป็นธรรมกับชุมชน

(๓) การเปลี่ยนแปลงด้านสังคม ปัจจุบันประเทศที่พัฒนาแล้วหลายประเทศกำลังเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ ซึ่งเป็นทั้งโอกาสและภัยคุกคามต่อประเทศไทย โดยด้านหนึ่งประเทศไทยจะมีโอกาสมากขึ้นในการขยายตลาดสินค้าเพื่อสุขภาพ และการให้บริการด้านอาหารสุขภาพ ภูมิปัญญาท้องถิ่นและแพทย์พื้นบ้าน สถานที่ท่องเที่ยว และการพักผ่อนระยะยาวของผู้สูงอายุ จึงนับเป็นโอกาสในการพัฒนาภูมิปัญญาท้องถิ่นของไทยและนำมาสร้างมูลค่าเพิ่ม ซึ่งเป็นสินทรัพย์ทางปัญญาที่สร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจได้ แต่ในอีกด้านก็จะเป็นภัยคุกคามในเรื่องการเคลื่อนย้ายแรงงานที่มีฝีมือและทักษะไปสู่ประเทศที่มีผลตอบแทนสูงกว่า ขณะเดียวกันการแพร่ขยายของข้อมูลข่าวสารที่ไร้พรมแดน ทำให้การดูแลและป้องกันเด็กและวัยรุ่นจากค่านิยมที่ไม่พึงประสงค์เป็นไปได้ยากลำบากมากขึ้น ตลอดจนปัญหาการก่อการร้าย การระบาดของโรคพันธุกรรมใหม่ๆ และการค้ายาเสพติดในหลากหลายรูปแบบ

(๔) การเคลื่อนย้ายของคนอย่างเสรี ความก้าวหน้าของเทคโนโลยีการขนส่งและกระแสโลกาภิวัตน์ ส่งผลให้มีการเดินทางทั้งเพื่อการท่องเที่ยวและการทำธุรกิจในที่ต่างๆ ทั่วโลกมากขึ้นรวมทั้งสังคมและเศรษฐกิจฐานความรู้ ทำให้ประเทศต่างๆ ตระหนักถึงความสำคัญของบุคลากรที่มีองค์ความรู้สูงต่อขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ ในขณะที่ภาวะเบียดเบียน ที่เกี่ยวกับการรวมตัวของกลุ่มเศรษฐกิจมุ่งสู่การส่งเสริมให้มีการเคลื่อนย้ายแรงงานและผู้ประกอบการเพื่อไปทำงานในต่างประเทศได้สะดวกขึ้น ดังนั้นประเทศไทยจึงต้องคำนึงถึงมาตรการทั้งด้านการส่งเสริมคนไปทำงานต่างประเทศ การดึงดูดคนต่างชาติเข้ามาทำงานในประเทศ และมาตรการรองรับผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นโดยเฉพาะปัญหาที่จะมีผลกระทบต่อความมั่นคงของคนในเชิงสุขภาพ และความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน

(๕) การเปลี่ยนแปลงด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จำนวนประชากรในโลกที่มากขึ้น ได้สร้างแรงกดดันต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของโลกให้เสื่อมโทรมลง ส่งผลกระทบต่อความแปรปรวนของสภาพภูมิอากาศ และการเกิดภัยธรรมชาติบ่อยครั้งขึ้น รวมทั้งการเกิดการระบาดและแพร่เชื้อโรคที่มีรหัสพันธุกรรมใหม่ๆ เป็นเหตุให้เกิดเป็นข้อตกลงระหว่างประเทศและสนธิสัญญาเพื่อให้มีการดูแลทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมโลกในประเด็นต่างๆ ร่วมกัน อาทิ อนุสัญญาว่าด้วยความหลากหลายทางชีวภาพ อนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศซึ่งชนิดพันธุ์สัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้จะสูญพันธุ์ เป็นต้น นอกจากนี้ การกีดกันทางการค้าที่เชื่อมโยงกับประเด็นด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมก็มีมากขึ้น ประเทศไทยจึงต้องยกระดับมาตรฐานการจัดการสิ่งแวดล้อมให้ดีขึ้นกว่าเดิม โดยปกป้องฐานทรัพยากรเพื่อรักษาความสมดุลยั่งยืนของระบบนิเวศ ด้วยการพัฒนากระบวนการจัดการทรัพยากรธรรมชาติให้มีประสิทธิภาพสูงสุดภายใต้กระบวนการมีส่วนร่วม และปรับรูปแบบการผลิตสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมมากขึ้น ขณะเดียวกันต้องเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงาน และพัฒนาพลังงานทางเลือกเพื่อรองรับความต้องการใช้พลังงานในประเทศ

๒.๒ สถานะของประเทศ

ภายใต้บริบทการเปลี่ยนแปลงที่ประเทศไทยต้องเผชิญในอนาคต การทบทวนสถานะของประเทศในด้านสังคม เศรษฐกิจ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และการบริหารจัดการประเทศแสดงว่าประเทศไทยมีโอกาสปรับตัวและได้รับประโยชน์จากกระแสโลกาภิวัตน์ แต่ยังคงพัฒนาโครงสร้างทางสังคม เศรษฐกิจ และการเมืองในหลายประการ เพื่อให้คนไทยอยู่ดีมีสุข ซึ่งสรุปสถานะของประเทศที่สำคัญได้ ดังนี้

(๑) สถานะด้านสังคมของประเทศ

ประเทศไทยอยู่ในกลุ่มประเทศที่มีการพัฒนาคนระดับกลางและมีแนวโน้มการพัฒนาคนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยค่าดัชนีการพัฒนาคนของประเทศไทยในปี ๒๕๔๘ เท่ากับ ๐.๗๗๘ อยู่ในลำดับ ๗๓ จาก ๑๗๗ ประเทศ ซึ่งสูงกว่าจีนและเวียดนามแต่ต่ำกว่าญี่ปุ่น เกาหลีและสิงคโปร์ สำหรับการพัฒนาคุณภาพคนด้านการศึกษา ขยายตัวเชิงปริมาณอย่างรวดเร็ว โดยจำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของคนไทยเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องเป็น ๘.๕ ปี ในปี ๒๕๔๘ และมีคนไทยที่คิดเป็น ๖๐ ของประชากร ส่วนการขยายโอกาสการเรียนรู้ตลอดชีวิตมีมากขึ้น แต่ความสามารถในการเรียนรู้ โดยเชื่อมโยงนำความรู้ไปปรับใช้ของคนไทยยังอยู่ในระดับต่ำ คุณภาพการศึกษายังไม่เพียงพอในการปรับตัวเท่าทันการเปลี่ยนแปลงและเข้าสู่สังคมเศรษฐกิจฐานความรู้ จึงเป็นประเด็นที่ต้องเร่งให้ความสำคัญระยะต่อไป แม้การศึกษาของแรงงานไทยที่จบการศึกษาสูงกว่าระดับประถมศึกษาเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๓๙.๘ ในปี ๒๕๔๘ แต่ประสิทธิภาพการผลิตของแรงงานไทยยังต่ำเมื่อเทียบกับประเทศมาเลเซีย เกาหลี สิงคโปร์ ไต้หวัน และญี่ปุ่น ตลอดทั้งกำลังคนระดับกลางและระดับสูงยังขาดแคลนทั้งปริมาณและคุณภาพ และยังมีการลงทุนด้านวิจัยและพัฒนาเพียงร้อยละ ๐.๒๖ ต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยถึง ๗ เท่า ตลอดจนการนำองค์ความรู้ไปใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ยังอยู่ในระดับต่ำ จึงเป็นจุดอ่อนของไทยในการสร้างองค์ความรู้ นวัตกรรม รวมทั้งการวิจัย เพื่อพัฒนาประเทศและเป็นจุดจุดริ่งการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันต่างประเทศ

ขณะเดียวกันคนไทยกำลังประสบปัญหาวิกฤตค่านิยมที่เป็นผลกระทบจากการเลื่อนไหลทางวัฒนธรรมต่างชาติเข้าสู่ประเทศทั้งทางสื่อสารมวลชนและเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยขาดการคัดกรองและเลือกรับวัฒนธรรมที่ดีงาม ทำให้คุณธรรมและจริยธรรมของคนไทยลดลง โดยเฉพาะเด็กและเยาวชน เนื่องจากวิถีชีวิตที่เปลี่ยนไป ทำให้สถาบันครอบครัว สถาบันการศึกษาและสถาบันศาสนามีบทบาทในการอบรมเลี้ยงดู ให้ความรู้ ปลูกฝังศีลธรรมให้มีคุณภาพ และจริยธรรมลดน้อยลงนำไปสู่ค่านิยมและพฤติกรรมที่เน้นวัตถุนิยมและบริโภคนิยมเพิ่มมากขึ้น ในด้านสุขภาพคนไทยได้รับหลักประกันสุขภาพอย่างทั่วถึงร้อยละ ๙๖.๓ ในปี ๒๕๔๘ การเจ็บป่วยโดยรวมลดลงเหลือ ๑,๗๙๘.๑ ต่อประชากรพันคนในปี ๒๕๔๗ อย่างไรก็ตาม คนไทยยังเผชิญกับการเจ็บป่วยด้วยโรคที่ป้องกันได้ที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นต่อเนื่อง รวมทั้งโรคอุบัติใหม่หรือโรคระบาดซ้ำที่เป็นผลกระทบจากกระแสโลกาภิวัตน์ ส่วนหลักประกันทางสังคมยังไม่ครอบคลุมแรงงานนอกระบบและกลุ่มผู้ด้อยโอกาสอย่างทั่วถึง และคนไทยต้องเผชิญกับความเสี่ยงในด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินสูงขึ้น

สำหรับสถานะด้านชุมชน พบว่าสังคมไทยได้ปรับตัวเข้าสู่ยุคของการเปลี่ยนแปลงจากชนบทสู่เมืองอย่างต่อเนื่อง ขณะที่การพัฒนาชนบทกับเมืองมีลักษณะแยกส่วนส่งผลให้เกิดความไม่สมดุลของการพัฒนาของชุมชนชนบท อย่างไรก็ตาม กระบวนการมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาและการจัดการความรู้มีมากขึ้น ส่งผลให้ชุมชนมีการรวมตัว รวมกลุ่มและมีการเรียนรู้ร่วมกัน ทำให้สามารถจัดการกับปัญหาที่มากกระทบกับชุมชนได้ในระดับหนึ่ง พร้อมกับมีการเตรียมความพร้อมของท้องถิ่นให้สามารถปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพมากขึ้น และมีกลไกการบริหารงานให้พร้อมรับภารกิจกระจายอำนาจโดยภาครัฐได้ส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้เพื่อการจัดทำแผนชุมชนแล้ว ๓,๖๕๗ ตำบล การส่งเสริมกระบวนการประชาคมในการจัดทำแผนของส่วนท้องถิ่นและอำเภอ รวมทั้งการพัฒนาศักยภาพของผู้นำชุมชน การสร้างเครือข่ายวิสาหกิจชุมชน และกระบวนการมีส่วนร่วมสร้างงานสร้างอาชีพให้แก่ชุมชนขณะที่ในด้านวัฒนธรรม ค่านิยมที่ดีงามและภูมิปัญญาท้องถิ่นยังถูกละเลยและมีการถ่ายทอดสู่คนรุ่นใหม่มีน้อย ทั้งระบบคุณค่าของสังคม

ไทยในเรื่องจิตสาธารณะ ความเอื้ออาทร และการช่วยเหลือซึ่งกันและกันเริ่มเสื่อมถอย อย่างไรก็ตามสังคมไทยยังมีผู้นำการพัฒนาโดยเฉพาะผู้นำชุมชนและปราชญ์กระจายอยู่ทุกพื้นที่ประมาณ ๑.๗ ล้านคน และมีบทบาทสำคัญเป็นแกนหลักในการขับเคลื่อนการพัฒนาชุมชนทำให้มีชุมชนต้นแบบที่มีความเข้มแข็ง สามารถเป็นแบบอย่างเพื่อเรียนรู้และประยุกต์ใช้อยู่ทั่วทุกภูมิภาค ขณะเดียวกันพฤติกรรมกรรมการดำรงชีวิตและการปฏิสัมพันธ์ของคนในชุมชนปรับเปลี่ยนไปจากอดีต โดยกระแสวัตถุนิยมที่เข้าสู่ชุมชนได้ส่งผลกระทบต่อวิถีชีวิตของคนในชุมชน ทำให้มีความสะดวกมากขึ้นแต่มีความสุขลดลง มีรายได้ไม่พอรายจ่าย มีหนี้สินเพิ่มขึ้น และความสัมพันธ์ของคนในชุมชนลดน้อยลง ในลักษณะต่างคนต่างอยู่มากขึ้น

(๒) สถานะด้านเศรษฐกิจของประเทศ

เศรษฐกิจของประเทศไทยมีการเติบโตอย่างต่อเนื่องในอัตราเฉลี่ยร้อยละ ๕.๗ ต่อปี ในช่วงปี ๒๕๔๕-๒๕๔๘ และจัดอยู่ในกลุ่มประเทศที่มีรายได้ปานกลาง โดยมีขนาดทางเศรษฐกิจใหญ่ เป็นลำดับที่ ๒๐ จากจำนวน ๑๙๒ ประเทศในโลก โดยยังคงมีบทบาททางการค้าระหว่างประเทศ และรักษาส่วนแบ่งการตลาดไว้ได้ ในขณะที่การแข่งขันเพิ่มสูงขึ้น ตลอดทั้งการพัฒนาเศรษฐกิจฐานความรู้ของประเทศไทยปรับตัวดีขึ้น ขณะที่โครงสร้างการผลิตมีจุดแข็งที่มีฐานการผลิตที่หลากหลาย ช่วยลดความเสี่ยงจากภาวะผันผวนของวัฏจักรเศรษฐกิจและสามารถสร้างความเชื่อมโยงระหว่างภาคการผลิตเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มได้มากขึ้น อย่างไรก็ตามเศรษฐกิจไทยมีจุดอ่อนในเชิงโครงสร้างที่ต้องพึ่งพิงการนำเข้าวัตถุดิบ ชิ้นส่วน พลังงาน เงินทุน และเทคโนโลยี ในสัดส่วนที่สูงโดยที่ผลิตภาพ การผลิตยังต่ำ การผลิต อาศัยฐานทรัพยากรมากกว่าองค์ความรู้ มีการใช้ทรัพยากรเพื่อการผลิตและบริโภคอย่างสิ้นเปลืองทำให้เกิดปัญหาสภาพแวดล้อมและผลกระทบในด้านสังคมตามมา โดยไม่ได้มีการสร้างภูมิคุ้มกันอย่างเหมาะสม ส่วนโครงสร้างพื้นฐานด้านขนส่งและโลจิสติกส์ยังขาดประสิทธิภาพและการเชื่อมโยงที่เป็นระบบ ทำให้มีต้นทุนสูงถึงร้อยละ ๑๖ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ อีกทั้งภาคขนส่งยังมีสัดส่วนการใช้พลังงานเชิงพาณิชย์สูงถึงร้อยละ ๓๘ นอกจากนี้โครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและสื่อสาร และน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภค ยังไม่กระจายไปสู่พื้นที่ชนบทอย่างเพียงพอและทั่วถึง ส่วนโครงสร้างพื้นฐานด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรมของไทยต่างอยู่ในระดับต่ำและตกเป็นรองประเทศเพื่อนบ้านที่เป็นคู่แข่งทางการค้า

อย่างไรก็ดีประเทศไทยมีจุดแข็งอยู่ที่การมีเสถียรภาพเศรษฐกิจในระดับที่ดีจากการดำเนินนโยบายเพื่อฟื้นฟู เสถียรภาพเศรษฐกิจของประเทศภายหลังวิกฤตเศรษฐกิจ ทำให้เสถียรภาพทางเศรษฐกิจของประเทศในปัจจุบันอยู่ในเกณฑ์ดี โดย ณ สิ้นปี ๒๕๔๘ อัตราการว่างงานอยู่ที่เฉลี่ยร้อยละ ๒ และทุนสำรองเงินตราระหว่างประเทศอยู่ในระดับ ๕๒.๑ พันล้านเหรียญสหรัฐ ซึ่งนับว่าเป็นระดับที่มีความเพียงพอในการเป็นภูมิคุ้มกันความเสี่ยงจากภายนอก อย่างไรก็ตามราคาน้ำมันที่เพิ่มสูงขึ้นมากตั้งแต่ปลายปี ๒๕๔๗ และต่อเนื่องจนถึงปัจจุบัน ส่งผลให้ดุลการค้า ดุลบัญชีเดินสะพัดขาดดุลเพิ่มขึ้น สะท้อนถึงปัญหาความอ่อนแอในเชิงโครงสร้างที่พึ่งพิงภายนอกมากเกินไป รวมทั้งประเทศไทยยังมีฐานะการออมที่ต่ำกว่าการลงทุน จึงต้องพึ่งพิงเงินทุนจากต่างประเทศ ทำให้ประเทศมีความเสี่ยงจากการขาดดุลบัญชีเดินสะพัดและการเคลื่อนย้ายเงินทุนระหว่างประเทศ จึงมีความจำเป็นต้องพัฒนาระบบภูมิคุ้มกันทางเศรษฐกิจภายใต้เงื่อนไขบริบทโลกที่มีการเคลื่อนย้ายอย่างเสรีของคน องค์ความรู้เทคโนโลยี เงินทุน สินค้าและบริการ

สำหรับการพัฒนาเพื่อเสริมสร้างความเป็นธรรมทางเศรษฐกิจและการแก้ไขปัญหาความยากจนมีส่วนช่วยให้ความยากจนลดลงตามลำดับและการกระจายรายได้ปรับตัวดีขึ้นอย่างช้าๆ ในปี ๒๕๔๗ มีจำนวนประชาชนที่ยังอยู่ภายใต้เส้นความยากจนซึ่งเป็นระดับรายได้ ๑,๒๔๒ บาทต่อเดือนอยู่จำนวน ๗.๓๔ ล้านคน คิดเป็นร้อยละ ๑๑.๓ ของประชากรทั้งประเทศ สำหรับการกระจายรายได้ปรับตัวดีขึ้นอย่างช้าๆ โดยค่าดัชนีจีนิ (Gini coefficient) ของประเทศไทยเท่ากับ ๐.๔๙๙ ลดลงต่อเนื่องจาก ๐.๕๒๕ ในปี ๒๕๔๓ และ ๐.๕๐๑ ในปี ๒๕๔๕ แต่อย่างไรก็ตามการแก้ปัญหาการกระจายรายได้ต้องได้รับลำดับความสำคัญ เนื่องจากเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศอื่นๆ แล้ว

การกระจายรายได้ในประเทศไทยยังมีความเท่าเทียมน้อยกว่าหลายประเทศ

(๓) สถานะด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ในอดีตทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้ถูกนำมาใช้เพื่อตอบสนองการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจเป็นหลัก โดยพื้นที่ป่าไม้ถูกทำลายไปถึง ๖๗,๐๐๐,๐๐๐ ไร่ ในช่วง ๔๐ ปี ปัจจุบันเหลือพื้นที่ป่าร้อยละ ๓๓ ของพื้นที่ประเทศ ก่อให้เกิดปัญหาน้ำท่วม น้ำแล้ง และภัยธรรมชาติ ที่บ่อยครั้งและรุนแรง ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งลดความอุดมสมบูรณ์ลงโดยป่าชายเลนลดลงจาก ๒,๐๐๐,๐๐๐ ไร่ เหลือ ๑,๕๐๐,๐๐๐ ไร่ อัตราการจับสัตว์น้ำลดลง ๓ เท่า แหล่งปะการังและหญ้าทะเล สภาพเสื่อมโทรม สำหรับทรัพยากรความหลากหลายทางชีวภาพก็กำลังถูกทำลายอย่างรวดเร็ว สาเหตุมาจากการดำเนินกิจกรรมของมนุษย์ที่ทำลายถิ่นที่อยู่อาศัยของสิ่งมีชีวิตชนิดต่างๆ และส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงของระบบนิเวศ ทำให้อัตราการสูญพันธุ์ของสิ่งมีชีวิตเพิ่มขึ้นคุณภาพสิ่งแวดล้อมมีความเสื่อมโทรม มีสาเหตุสำคัญจากการขยายตัวของจำนวนประชากร และแบบแผนการดำรงวิถีชีวิตที่ไม่เหมาะสม ส่งผลให้เกิดปัญหามลพิษเพิ่มขึ้น โดยคุณภาพอากาศและน้ำอยู่ในเกณฑ์ต่ำกว่ามาตรฐาน ปริมาณขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายมีมากขึ้นเกินศักยภาพในการกำจัดได้ทัน ขณะที่การนำเข้าสารอันตรายที่ใช้ในการผลิตมีมากขึ้นโดยขาดกลไกการจัดการทั้งการควบคุมกระบวนการผลิต การจัดเก็บ การขนส่ง ทำให้เกิดการแพร่กระจายในสิ่งแวดล้อมและปนเปื้อนห่วงโซ่อาหาร นอกจากนี้ การใช้เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์และกฎหมายที่เกี่ยวข้องยังมีอยู่จำกัด รวมทั้งมีความซ้ำซ้อน มีช่องว่าง และขาดการบังคับใช้

(๔) สถานะด้านการบริหารจัดการประเทศ

กระบวนการบริหารจัดการประเทศได้เริ่มเปิดโอกาสให้ภาคส่วนอื่นๆ เข้ามาร่วมกับภาครัฐมากขึ้น แต่ภาคประชาชนและภาคสาธารณะอื่นๆ ยังมีบทบาทจำกัด กล่าวคือ ภาคการเมืองปรับตัว แข็งแรงขึ้นและมีเสถียรภาพอย่างมาก ขณะที่ยังมีการรวมศูนย์อำนาจการบริหารจัดการทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ และระบบการตรวจสอบถ่วงดุลขาดประสิทธิภาพ ขณะที่การปฏิรูประบบราชการนำไปสู่ความทันสมัยและมีประสิทธิภาพมากขึ้น แต่กระบวนการบริหารจัดการยังมีลักษณะปิดค่อนข้างมาก และยังขาดกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน ผลการประเมินการพัฒนาระบบราชการในด้านต่างๆ โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับดีขึ้นไป และมีคะแนนเฉลี่ยในภาพรวมเท่ากับ ๓.๘๒ ในปี ๒๕๔๗ ส่วนภาคประชาชนเริ่มเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาและขยายบทบาทเพิ่มขึ้นทั้งด้านการเมืองและการพัฒนาท้องถิ่น สัดส่วนผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องจนเป็นร้อยละ ๗๒.๖ ในปี ๒๕๔๘ สำหรับภาคเอกชนมีบทบาทในการพัฒนาประเทศเพิ่มขึ้นต่อเนื่อง และมีการบริหารจัดการที่เป็นธรรมาภิบาลมากขึ้น ผลการจัดอันดับธรรมาภิบาลภาคเอกชนของสถาบันนานาชาติเพื่อพัฒนาการจัดการ (Institute for Management Development : IMD) ปรากฏว่าประเทศไทยมีอันดับดีขึ้นจากอันดับที่ ๓๖ ในปี ๒๕๔๔ เป็นอันดับที่ ๓๐ ในปี ๒๕๔๕ แต่ยังไม่เพียงพอที่จะขับเคลื่อนธรรมาภิบาลในภาคธุรกิจเอกชนโดยรวม โดยเฉพาะธุรกิจนอกตลาดหลักทรัพย์

อย่างไรก็ตาม การบริหารจัดการภาครัฐดังกล่าวยังไม่ตอบสนองต่อการเสริมสร้างธรรมาภิบาล โดยยังมีลักษณะรวมศูนย์อำนาจ ยังไม่เปิดโอกาสให้มีการมีส่วนร่วมตัดสินใจของประชาชน แม้การดำเนินงานการกระจายอำนาจมีความก้าวหน้ามากขึ้น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นก็ยังไม่เข้มแข็งและขาดอิสระในการจัดเก็บรายได้ให้เพียงพอต่อการพึ่งตนเอง นอกจากนี้กระบวนการยุติธรรมและกฎหมายปรับตัวไม่ทันการเปลี่ยนแปลงจึงยังไม่สามารถสร้างความเป็นธรรมกับทุกภาคี ขณะที่กลไกการตรวจสอบการใช้อำนาจของรัฐยังขาดประสิทธิภาพ และกลไกการตรวจสอบถ่วงดุลนอกภาครัฐยังมีบทบาทจำกัด ขาดการทำงานเป็นเครือข่ายที่จะก่อให้เกิดพลังร่วมในการตรวจสอบอย่างมีประสิทธิภาพ แม้ความโปร่งใสในการบริหารจัดการภาครัฐมีแนวโน้มดีขึ้นต่อเนื่อง โดยดัชนีชี้วัดภาพลักษณ์คอร์รัปชัน จัดทำโดยองค์กรเพื่อความโปร่งใสนานาชาติเพิ่มสูงขึ้นเป็น ๓.๘ จากคะแนนเต็ม ๑๐ คะแนน ในปี ๒๕๔๘ ซึ่งยังอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ ทั้งวัฒนธรรมอุปถัมภ์ที่ฝังรากลึก ยังคงเป็นอุปสรรคขัดขวางการเสริมสร้างธรรมาภิบาลในสังคมไทย ประกอบกับการขาดคุณภาพและจิตสำนึกสาธารณะ จึงทำให้ไม่สามารถแยกแยะผลประโยชน์

ส่วนตัวออกจากผลประโยชน์สาธารณะ ก่อให้เกิดปัญหาความไม่เป็นธรรมและการทุจริตประพฤติมิชอบที่ซับซ้อนมากขึ้น

๒.๓ แนวคิดและทิศทางการปรับตัวของประเทศไทย

(๑) แนวคิดหลัก

ภายใต้บริบทการเปลี่ยนแปลงของโลกที่จะมีผลกระทบต่อการพัฒนาของประเทศไทยในอนาคต ตลอดจนการทบทวนผลการพัฒนาและสถานะของประเทศ ได้สะท้อนถึงปัญหาเชิงโครงสร้างการพัฒนาของประเทศไทยที่ไม่สมดุล ไม่ยั่งยืน และอ่อนไหวต่อผลกระทบจากความผันผวนของปัจจัยภายนอกที่เปลี่ยนแปลงรวดเร็ว ประเทศไทยจึงจำเป็นต้องปรับตัวหันมาทบทวนกระบวนทรรศน์การพัฒนาในทิศทางที่พึ่งตนเองและมีภูมิคุ้มกันมากขึ้น โดยยึดหลัก “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” เป็นแนวทางปฏิบัติควบคู่ไปกับการพัฒนาแบบบูรณาการเป็นองค์รวมที่ยึด “คนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา” เพื่อให้การพัฒนาและบริหารประเทศเป็นไปในทางสายกลาง บนพื้นฐานดุลยภาพเชิงพลวัตของการพัฒนาที่เชื่อมโยงทุกมิติของการพัฒนาอย่างบูรณาการ ทั้งมิติตัวคน สังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อมและการเมือง โดยมีการวิเคราะห์อย่าง “มีเหตุผล” และใช้หลัก “ความพอประมาณ” ให้เกิดความสมดุลระหว่างมิติทางวัตถุกับจิตใจของคนในชาติ ความสมดุลระหว่างความสามารถในการพึ่งตนเองกับความสามารถในการแข่งขันในเวทีโลก ความสมดุลระหว่างสังคมชนบทกับสังคมเมือง โดยมีการเตรียม “ระบบภูมิคุ้มกัน” ด้วยการบริหารจัดการความเสี่ยงให้เพียงพอพร้อมรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงทั้งจากภายนอกและภายในประเทศ ทั้งนี้ การขับเคลื่อนกระบวนกรพัฒนาทุกขั้นตอนต้องใช้ “ความรอบรู้” ในการพัฒนาด้านต่าง ๆ ด้วยความรอบคอบ เป็นไปตามลำดับขั้นตอน และสอดคล้องกับวิถีชีวิตของสังคมไทยรวมทั้งการเสริมสร้างศีลธรรมและสำนึกใน “คุณธรรม” จริยธรรมในการปฏิบัติหน้าที่และดำเนินชีวิตด้วยความเพียร อันจะเป็นภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีให้พร้อมเผชิญการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นทั้งในระดับครอบครัว ชุมชน สังคมและประเทศชาติ นอกจากนี้ยังได้ยึดความสอดคล้องตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ ด้วยแล้ว

(๒) ทิศทางการปรับตัวของประเทศไทย

การพัฒนาประเทศให้สามารถดำรงอยู่อย่างมั่นคงในกระแสโลกาภิวัตน์ที่มีการเปลี่ยนแปลงรวดเร็ว และมีแนวโน้มทวีความรุนแรงยิ่งขึ้น จำเป็นต้องสร้างความแข็งแกร่งของระบบและโครงสร้างต่างๆ ภายในประเทศ ให้สามารถพึ่งตนเองได้มากขึ้นและสร้างภูมิคุ้มกันที่ดีของประเทศตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โดยให้ความสำคัญต่อการนำทุนของประเทศที่มีศักยภาพและความได้เปรียบด้านอัตลักษณ์และคุณค่าของชาติ ทั้งทุนสังคม ทุนเศรษฐกิจ และทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมาใช้ประโยชน์อย่างบูรณาการและเกื้อกูลกัน พร้อมทั้งเสริมสร้างให้แข็งแกร่งเป็นเสมือนเสาเข็มหลักในการพัฒนาประเทศ โดยการเสริมสร้างทุนสังคมที่มุ่งพัฒนาศักยภาพคน ในทุกมิติทั้งด้านร่างกาย จิตใจ และสติปัญญา ครอบครัวมีความอบอุ่น มั่นคง ชุมชนมีความเข้มแข็ง และรวมพลังเป็นเครือข่ายในการพัฒนาสำหรับการเสริมสร้างทุนเศรษฐกิจ มุ่งพัฒนาเศรษฐกิจไทยสู่ระบบเศรษฐกิจที่มีการขยายตัวอย่างมีเสถียรภาพ มีคุณภาพ มีการพัฒนาปัจจัยสนับสนุนการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจและการลงทุน ควบคู่ไปกับการเสริมสร้างศักยภาพและภูมิคุ้มกันของเศรษฐกิจฐานราก เพื่อกระจายผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเป็นธรรม ในส่วนของการเสริมสร้างทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มุ่งพัฒนาบนฐานความหลากหลายทางชีวภาพ และส่งเสริมสิทธิชุมชนในการเข้าถึงและจัดการทรัพยากรเพื่อสงวนรักษาให้ทุนทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมคงความอุดมสมบูรณ์เป็นรากฐานที่มั่นคงของประเทศ และเป็นรากฐานการดำรงชีวิตของคนไทย ให้มีความสุขอย่างยั่งยืน

ขณะเดียวกันจำเป็นต้องเสริมสร้างระบบ โครงสร้าง กลไก และกระบวนการบริหารพัฒนาประเทศ ให้อยู่บนหลักธรรมาภิบาลและประชาธิปไตย โดยบูรณาการการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนและทุกระดับในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศให้เกิดความสมดุล เป็นธรรมและยั่งยืน พร้อมทั้งปรับระบบบริหารจัดการภาครัฐให้มีประสิทธิภาพ โปร่งใส ลดบทบาทอำนาจของราชการในส่วนกลางและเพิ่มบทบาท มอบอำนาจและกระจายอำนาจการตัดสินใจ

การดำเนินการ และกระจายการจัดสรรทรัพยากรให้แก่ราชการส่วนภูมิภาค ส่วนท้องถิ่น และชุมชน ส่งเสริมบทบาทภาคเอกชนและการปฏิรูปธุรกิจเอกชนให้เข้มแข็ง สุจริต โปร่งใส และเร่งปฏิรูปกฎหมาย กฎระเบียบ เพื่อสร้างสมดุลในการจัดสรรและกระจายผลประโยชน์จากการพัฒนาให้ทั่วถึงเป็นธรรม โดยต้องดำเนินการรักษาและเสริมสร้างความมั่นคงควบคู่ไปด้วย อันจะสนับสนุนให้การบริหารจัดการประเทศสู่ดุลยภาพ ทั้งในมิติเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม และความมั่นคง นำไปสู่สันติสุขและความยั่งยืน

๓. วิสัยทัศน์และพันธกิจ

๓.๑ วิสัยทัศน์ประเทศไทย

มุ่งพัฒนาสู่ “ สังคมอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกัน (Green and Happiness Society)คนไทยมีคุณธรรมนำความรอบรู้ รู้เท่าทันโลก ครอบครัวยุคใหม่ ชุมชนเข้มแข็ง สังคมสันติสุข เศรษฐกิจมีคุณภาพ เสถียรภาพ และเป็นธรรม สิ่งแวดล้อมมีคุณภาพและทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน อยู่ภายใต้ระบบบริหารจัดการประเทศที่มีธรรมาภิบาลดำรงไว้ซึ่งระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข และอยู่ในประชาคมโลกได้อย่างมีศักดิ์ศรี ”

๓.๒ พันธกิจ

เพื่อให้การพัฒนาประเทศในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๐ มุ่งสู่ “สังคมอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกัน” ภายใต้แนวปฏิบัติของ “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” เห็นควรกำหนดพันธกิจของการพัฒนาประเทศ ดังนี้

(๑) พัฒนาค้นให้มีคุณภาพ คุณธรรม นำความรอบรู้อย่างเท่าทัน มีสุขภาวะที่ดีอยู่ในครอบครัวที่อบอุ่น ชุมชนที่เข้มแข็ง พึ่งตนเองได้ มีความมั่นคงในการดำรงชีวิตอย่างมีศักดิ์ศรี ภายใต้ดุลยภาพของความหลากหลายทางวัฒนธรรม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

(๒) เสริมสร้างเศรษฐกิจให้มีคุณภาพ เสถียรภาพและเป็นธรรม มุ่งปรับโครงสร้าง เศรษฐกิจของประเทศ ให้สามารถแข่งขันได้ มีภูมิคุ้มกันความเสี่ยงจากความผันผวนของสภาพแวดล้อมในยุคโลกาภิวัตน์ บนพื้นฐานการบริหาร เศรษฐกิจส่วนรวมอย่างมีประสิทธิภาพ มีระดับการออมที่พอเพียง มีการปรับโครงสร้างการผลิตและบริการบนฐาน ความรู้และนวัตกรรม ใช้จุดแข็งของความหลากหลายทางชีวภาพและเอกลักษณ์ความเป็นไทย ควบคู่กับการเชื่อมโยง กับต่างประเทศ และการพัฒนาปัจจัยสนับสนุนด้านโครงสร้างพื้นฐานและโลจิสติกส์ พลังงาน กฎกติกา และกลไกสนับสนุนการแข่งขันและกระจายผลประโยชน์อย่างเป็นธรรม

(๓) ดำรงความหลากหลายทางชีวภาพ และสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและคุณภาพ สิ่งแวดล้อม สร้างความสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนเป็นธรรม และมีการสร้างสรรค์ คุณค่า สนับสนุนให้ชุมชนมีองค์ความรู้และสร้างภูมิคุ้มกันเพื่อคุ้มครองฐานทรัพยากร คุ้มครองสิทธิและส่งเสริมบทบาท ของชุมชนในการบริหารจัดการทรัพยากร ปรับแบบแผนการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ตลอดจนรักษาผลประโยชน์ของชาติจากข้อตกลงตามพันธกรณีระหว่างประเทศ

(๔) พัฒนาระบบบริหารจัดการประเทศให้เกิดธรรมาภิบาลภายใต้ระบอบประชาธิปไตย อันมี พระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มุ่งสร้างกลไกและกฎระเบียบที่เอื้อต่อการกระจายผลประโยชน์จากการพัฒนาสู่ทุกภาคี ควบคู่กับการเสริมสร้างความโปร่งใส สุจริต ยุติธรรม รับผิดชอบต่อสาธารณะมีการกระจายอำนาจและกระบวนการ ที่ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการตัดสินใจสู่ความเป็นธรรมทางเศรษฐกิจ สังคม และการใช้ทรัพยากร

๔. วัตถุประสงค์และเป้าหมายหลัก

เพื่อให้สอดคล้องกับบริบทการเปลี่ยนแปลงที่ประเทศไทยจะต้องปรับตัวในอนาคต และเพื่อก้าวไปสู่วิสัยทัศน์ การพัฒนาประเทศที่พึงปรารถนาในระยะยาว การพัฒนาประเทศในระยะ ๕ ปีของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๐ จึงได้กำหนด วัตถุประสงค์และเป้าหมายหลักของการพัฒนาไว้ ดังนี้

๔.๑ วัตถุประสงค์

(๑) เพื่อสร้างโอกาสการเรียนรู้คู่คุณธรรมจริยธรรมอย่างต่อเนื่องที่ขับเคลื่อนด้วยการเชื่อมโยงบทบาทครอบครัว สถาบันศาสนา และสถาบันการศึกษา เสริมสร้างบริการสุขภาพอย่างสมดุลระหว่างการ ส่งเสริม การป้องกัน การรักษา และการฟื้นฟูสมรรถภาพ และสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

(๒) เพื่อเพิ่มศักยภาพของชุมชน เชื่อมโยงเป็นเครือข่าย เป็นรากฐานการพัฒนาเศรษฐกิจ คุณภาพชีวิต และอนุรักษ์ฟื้นฟู ใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน นำไปสู่การพึ่งตนเองและลดปัญหาความยากจนอย่างบูรณาการ

(๓) เพื่อปรับโครงสร้างการผลิตสู่การเพิ่มคุณค่า (Value Creation) ของสินค้าและบริการบนฐานความรู้และนวัตกรรม รวมทั้งสนับสนุนให้เกิดความเชื่อมโยงระหว่างสาขาการผลิตเพื่อทำให้มูลค่าการผลิตสูงขึ้น

(๔) เพื่อสร้างภูมิคุ้มกัน (Safety Net) และระบบบริหารความเสี่ยงให้กับภาคการเงิน การคลัง พลังงาน ตลาดปัจจัยการผลิต ตลาดแรงงาน และการลงทุน

(๕) เพื่อสร้างระบบการแข่งขันด้านการค้า และการลงทุน ให้เป็นธรรมและคำนึงถึงผลประโยชน์ของประเทศ รวมทั้งสร้างกลไกในการกระจายผลประโยชน์จากการพัฒนาสู่ประชาชนในทุกภาคส่วนอย่างเป็นธรรม

(๖) เพื่อเสริมสร้างความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติ และคุณค่าความหลากหลายทางชีวภาพ ควบคู่กับการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมให้เป็นฐานที่มั่นคงของการพัฒนาประเทศ และการดำรงชีวิตของคนไทย ทั้งในรุ่นปัจจุบันและอนาคต รวมทั้งสร้างกลไกในการรักษาผลประโยชน์ของชาติอย่างเป็นธรรมและอย่างยั่งยืน

(๗) เพื่อเสริมสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการประเทศสู่ภาครัฐ ภาคธุรกิจเอกชนและภาคประชาชน และขยายบทบาทขีดความสามารถขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ควบคู่กับการเสริมสร้างกลไกและกระบวนการมีส่วนร่วมในการพัฒนาวัฒนธรรมประชาธิปไตยให้เกิดผลในทางปฏิบัติต่อการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข

๔.๒ เป้าหมาย

เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ดังกล่าว ได้กำหนดเป้าหมายการพัฒนาของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๐ ดังนี้

(๑) เป้าหมายการพัฒนาคุณภาพคน ให้คนไทยทุกคนได้รับการพัฒนาทั้งทางร่างกาย จิตใจ ความรู้ ความสามารถ ทักษะการประกอบอาชีพ และมีความมั่นคงในการดำรงชีวิต ครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมายเพื่อเสริมสร้างศักยภาพให้กับตนเองที่จะนำไปสู่ความเข้มแข็งของครอบครัว ชุมชนและสังคมไทย โดยเพิ่มจำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของคนไทยเป็น ๑๐ ปี พัฒนากำลังแรงงานระดับกลางที่มีคุณภาพเพิ่มเป็นร้อยละ ๖๐ ของกำลังแรงงานทั้งหมด และเพิ่มสัดส่วนบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนาเป็น ๑๐ คนต่อประชากร ๑๐,๐๐๐ คน พร้อมทั้งลดปัญหาอาชญากรรมลงร้อยละ ๑๐ และกำหนดให้อายุคาดหมายเฉลี่ยของคนไทยสูงขึ้นเป็น ๘๐ ปี ควบคู่กับลดอัตราเพิ่มของการเจ็บป่วยด้วยโรคที่ป้องกันได้ใน ๕ อันดับแรก คือ หัวใจ ความดันโลหิตสูง เบาหวาน หลอดเลือดสมอง และมะเร็งนำไปสู่การเพิ่มผลิตภาพแรงงาน และลดรายจ่ายด้านสุขภาพของบุคคลลงในระยะยาว

(๒) เป้าหมายการพัฒนาชุมชนและแก้ปัญหาความยากจน พัฒนาให้ทุกชุมชนมีแผนชุมชนแบบมีส่วนร่วม และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนำแผนชุมชนไปใช้ประกอบการจัดสรรงบประมาณ ปัญหาอาชญากรรม ยาเสพติด และขยายโอกาสการเข้าถึงแหล่งทุน การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจและลดสัดส่วนผู้อยู่ใต้เส้นความยากจนลงเหลือร้อยละ ๔ ภายในปี ๒๕๕๔

(๓) เป้าหมายด้านเศรษฐกิจปรับโครงสร้างเศรษฐกิจให้มีความสมดุลและยั่งยืนโดยให้สัดส่วน ภาคเศรษฐกิจในประเทศต่อภาคการค้าระหว่างประเทศเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๗๕ ภายในปี ๒๕๕๔ สัดส่วนภาคการผลิต เกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๑๕ ภายในปี ๒๕๕๔ อัตราเงินเฟ้อทั่วไปเฉลี่ยร้อยละ ๓.๐-๓.๕ ต่อปี สัดส่วนหนี้สาธารณะต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศไม่เกินร้อยละ ๕๐ ความยืดหยุ่นการใช้พลังงานเฉลี่ยไม่เกิน ๑ : ๑

ในระยะของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๐ เพิ่มสัดส่วนการใช้พลังงานหมุนเวียนเป็นร้อยละ ๘ รวมทั้งลดสัดส่วนการใช้พลังงานต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งลดการใช้น้ำมันในภาคการขนส่งให้เหลือร้อยละ ๓๐ ของการใช้พลังงานทั้งหมด รายได้ของกลุ่มที่มีรายได้สูงสุดร้อยละ ๒๐ แรกมีสัดส่วนไม่เกิน ๑๐ เท่าของรายได้ของกลุ่มที่มีรายได้ต่ำสุดร้อยละ ๒๐ ภายในปี ๒๕๕๔ และสัดส่วนผลผลิตของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๔๐ ในระยะของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๐

(๔) เป้าหมายการสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม รักษาความอุดมสมบูรณ์ของฐานทรัพยากรและความหลากหลายทางชีวภาพ โดยให้มีพื้นที่ป่าไม้ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๓๓ และต้องเป็นพื้นที่ป่าอนุรักษ์ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๘ ของพื้นที่ประเทศ รักษาพื้นที่ทำการเกษตรในเขตชลประทานไว้ไม่น้อยกว่า ๓๑,๐๐๐,๐๐๐ ไร่ และรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมให้อยู่ ในระดับที่เหมาะสมต่อการดำรงคุณภาพชีวิตที่ดีและไม่เป็นภัยคุกคามต่อระบบนิเวศ โดยรักษาคุณภาพน้ำในลุ่มน้ำต่างๆ และแหล่งน้ำธรรมชาติให้อยู่ในเกณฑ์พอใช้และดี รวมกันไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๘๕ คุณภาพอากาศอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน โดยเฉพาะฝุ่นละอองขนาดเล็ก (PM๑๐) ต้องมีค่าเฉลี่ย ๒๔ ชั่วโมง ไม่เกิน ๑๒๐ มก./ลบ.ม. อัตราการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ต่อประชากรลดลงร้อยละ ๕ จาก ปี ๒๕๔๖ คือไม่เกิน ๓.๕ ตัน/คน/ปี ควบคุมอัตราการผลิตขยะในเขตเมืองไม่ให้เกิน ๑ กก./คน/วัน และของเสียอันตรายจากชุมชนและอุตสาหกรรมได้รับการจัดการอย่างถูกต้องร้อยละ ๘๐ ของปริมาณของเสียอันตรายทั้งหมด รวมทั้งให้มีระบบฐานข้อมูลความหลากหลายทางชีวภาพที่สมบูรณ์ระดับประเทศ ๑ ระบบ

(๕) เป้าหมายด้านธรรมาภิบาล มุ่งให้ธรรมาภิบาลของประเทศดีขึ้น มีคะแนนภาพลักษณ์ของความโปร่งใสอยู่ที่ ๕.๐ ภายในปี ๒๕๕๔ ระบบราชการมีขนาดที่เหมาะสม และมีการดำเนินงานที่คุ้มค่าเพิ่มขึ้น ลดกำลังคนภาครัฐการให้ได้รับร้อยละ ๑๐ ภายในปี ๒๕๕๔ ธรรมาภิบาลในภาคธุรกิจเอกชนเพิ่มขึ้น ท้องถิ่นมีขีดความสามารถในการจัดเก็บรายได้และมีอิสระในการพึ่งตนเองมากขึ้น และภาคประชาชนมีความเข้มแข็ง รู้สิทธิ หน้าที่ และมีส่วนร่วมมากขึ้นในการตัดสินใจและรับผิดชอบในการบริหารจัดการประเทศ รวมทั้งให้มีการสร้างองค์ความรู้เกี่ยวกับประชาธิปไตย และธรรมาภิบาลในบริบทไทยเพิ่มขึ้นในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๐

๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ

ภายใต้บริบทการเปลี่ยนแปลงในกระแสโลกาภิวัตน์ ที่ปรับเปลี่ยนเร็วและสลับซับซ้อนมากยิ่งขึ้น จำเป็นต้องกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศที่เหมาะสม โดยเสริมสร้างความแข็งแกร่งของโครงสร้างของระบบต่างๆ ภายในประเทศให้มีศักยภาพ แข่งขันได้ในกระแสโลกาภิวัตน์ และสร้างฐานความรู้ ให้เป็นภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ได้อย่างรู้เท่าทัน ควบคู่ไปกับการกระจายการพัฒนาที่เป็นธรรม และเสริมสร้างความเท่าเทียมกันของกลุ่มคนในสังคม และความเข้มแข็งของชุมชนท้องถิ่น พร้อมทั้งฟื้นฟูและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและคุณภาพสิ่งแวดล้อมให้คงความสมบูรณ์เป็นรากฐานการพัฒนาที่มั่นคง และเป็นฐานการดำรงวิถีชีวิตของชุมชนและสังคมไทย ตลอดจนการเสริมสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการประเทศทุกระดับ อันจะนำไปสู่การพัฒนาประเทศที่มั่นคงและยั่งยืนสามารถดำรงอยู่ในประชาคมโลก ได้อย่างมีเกียรติภูมิและมีศักดิ์ศรี โดยมียุทธศาสตร์การพัฒนาที่สำคัญในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๐ ดังนี้

๕.๑ ยุทธศาสตร์พัฒนาคุณภาพคนและสังคมไทยสู่สังคมแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้ให้มีความสำคัญกับ

(๑) การพัฒนาคนให้มีคุณธรรมนำความรู้เกิดภูมิคุ้มกัน โดยพัฒนาจิตใจควบคู่กับการ พัฒนาการเรียนรู้ของคนทุกกลุ่มทุกวัยตลอดชีวิต เริ่มตั้งแต่วัยเด็กให้มีความรู้พื้นฐานเข้มแข็ง มีทักษะชีวิต พัฒนาสมรรถนะทักษะของกำลังแรงงานให้สอดคล้องกับความต้องการ พร้อมก้าวสู่โลกของการทำงานและการแข่งขันอย่างมีคุณภาพ สร้างและพัฒนากำลังคนที่เป็นเลิศโดยเฉพาะในการสร้างสรรคนวัตกรรมและองค์ความรู้ ส่งเสริมให้คนไทยเกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต จัดการองค์ความรู้ทั้งภูมิปัญญาท้องถิ่นและองค์ความรู้สมัยใหม่ตั้งแต่ระดับชุมชน

ถึงประเทศ สามารถนำไปใช้ในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม

(๒) การเสริมสร้างสุขภาพคนไทยให้มีสุขภาพแข็งแรงทั้งกายและใจและอยู่ในสภาพแวดล้อมที่น่าอยู่ เน้นการพัฒนาาระบบสุขภาพอย่างครบวงจร มุ่งการดูแลสุขภาพเชิงป้องกัน การฟื้นฟูสภาพร่างกายและจิตใจ เสริมสร้างคนไทยให้มีความมั่นคงทางอาหารและการบริโภคอาหารที่ปลอดภัย ลด ละ เลิกพฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพ

(๓) การเสริมสร้างคนไทยให้อยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างสันติสุข มุ่งเสริมสร้างความสัมพันธ์ที่ดีของคนในสังคมบนฐานของความมีเหตุมีผล ดำรงชีวิตอย่างมั่นคงทั้งในระดับครอบครัวและชุมชน พัฒนาระบบการคุ้มครองทางเศรษฐกิจและสังคมที่หลากหลายและครอบคลุมทั่วถึง สร้างโอกาสในการเข้าถึงแหล่งทุน ส่งเสริมการดำรงชีวิตที่มีความปลอดภัย น่าอยู่ บนพื้นฐานของความยุติธรรมในสังคม เสริมสร้างกระบวนการยุติธรรมแบบบูรณาการและการบังคับใช้กฎหมายอย่างจริงจังจับคู่กับการเสริมสร้างจิตสำนึกด้านสิทธิและหน้าที่ของพลเมืองและความตระหนักถึงคุณค่า และเคารพศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์เพื่อลดความขัดแย้ง

๕.๒ ยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งของชุมชนและสังคมให้เป็นรากฐานที่มั่นคงของประเทศ ให้ความสำคัญกับ

(๑) การบริหารจัดการกระบวนการชุมชนเข้มแข็ง ด้วยการส่งเสริมการรวมตัว ร่วมคิด ร่วมทำในรูปแบบที่หลากหลาย และจัดกิจกรรมอย่างต่อเนื่องตามความพร้อมของชุมชน มีกระบวนการจัดการองค์ความรู้และระบบการเรียนรู้ของชุมชนอย่างเป็นขั้นตอน มีเครือข่ายการเรียนรู้ทั้งภายในและภายนอกชุมชน มีกระบวนการเสริมสร้างศักยภาพชุมชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้สามารถพัฒนาต่อยอดให้เกิดประโยชน์แก่ชุมชนในการนำไปสู่การพึ่งตนเอง รวมทั้งการสร้างภูมิคุ้มกันให้ชุมชนพร้อมเผชิญการเปลี่ยนแปลง

(๒) การสร้างความมั่นคงของเศรษฐกิจชุมชน ด้วยการบูรณาการกระบวนการผลิต บนฐานศักยภาพและความเข้มแข็งของชุมชนอย่างสมดุล เน้นการผลิตเพื่อการบริโภคอย่างพอเพียงภายในชุมชน สนับสนุนให้ชุมชนมีการรวมกลุ่มในรูปแบบสหกรณ์ กลุ่มอาชีพ สนับสนุนการนำภูมิปัญญาและวัฒนธรรมท้องถิ่นมาใช้ในการสร้างสรรค์คุณค่าของสินค้าและบริการและสร้างความร่วมมือกับภาคเอกชนในการลงทุนสร้างอาชีพ และรายได้ที่มีการจัดสรรประโยชน์อย่างเป็นธรรมแก่ชุมชน ส่งเสริมการร่วมลงทุนระหว่างเครือข่ายองค์กรชุมชนกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวมทั้งสร้างระบบบ่มเพาะวิสาหกิจชุมชนควบคู่กับการพัฒนาความรู้ด้านการจัดการ การตลาด และทักษะในการประกอบอาชีพ

(๓) การเสริมสร้างศักยภาพของชุมชนในการอยู่ร่วมกันกับทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมอย่างสันติและเกื้อกูล ด้วยการส่งเสริมสิทธิชุมชนและกระบวนการมีส่วนร่วมของชุมชนในการสงวนอนุรักษ์ ฟื้นฟู พัฒนา ใช้ประโยชน์และเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการ รวมทั้งการสร้างกลไกในการปกป้องคุ้มครองทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่น

๕.๓ ยุทธศาสตร์การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจให้สมดุลและยั่งยืน ให้ความสำคัญกับ

(๑) การปรับโครงสร้างการผลิตเพื่อเพิ่มผลิตภาพและคุณค่าของสินค้าและบริการบนฐานความรู้และความเป็นไทย โดยปรับโครงสร้างภาคเกษตร ภาคอุตสาหกรรมและภาคบริการที่ใช้กระบวนการพัฒนาคลัสเตอร์และห่วงโซ่อุปทาน รวมทั้งเครือข่ายชุมชนบนรากฐานของความรู้สมัยใหม่ ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมไทยและความหลากหลายทางชีวภาพ เพื่อสร้างสินค้าที่มีคุณภาพและมูลค่าสูง มีตราสินค้าเป็นที่ยอมรับของตลาด รวมทั้งสร้างบรรยากาศการลงทุนที่ดีเพื่อดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศ และส่งเสริมการลงทุนไทยในต่างประเทศ ตลอดจนการบริหารองค์ความรู้อย่างเป็นระบบ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ การปฏิรูปองค์กร การปรับปรุงกฎระเบียบ และพัฒนาระบบมาตรฐานในด้านต่างๆ รวมทั้งการดำเนินนโยบายการค้าระหว่างประเทศ ให้สนับสนุนการปรับโครงสร้างการผลิต และการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

(๒) การสร้างภูมิคุ้มกันของระบบเศรษฐกิจ โดยการบริหารเศรษฐกิจส่วนรวมอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจให้มั่นคงและสนับสนุน การปรับโครงสร้างการผลิตโดยการระดมทุนไปสู่ภาคการผลิตที่มีประสิทธิภาพ พัฒนารัฐวิสาหกิจให้มีการดำเนินงานอย่างมีประสิทธิภาพบนหลักการบริหารจัดการที่ดี เพื่อให้การใช้ทรัพยากรเกิดประสิทธิภาพและสวัสดิการสูงสุดแก่ประเทศ การส่งเสริมการออมอย่างเป็นระบบ เพื่อเป็นแหล่งระดมทุน และเป็นหลักประกันในชีวิตของประชาชนและการเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงานและการพัฒนาแหล่งพลังงานทางเลือก เพื่อลดการพึ่งพิงการนำเข้าพลังงานและประหยัดเงินตราต่างประเทศ

(๓) การสนับสนุนให้เกิดการแข่งขันที่เป็นธรรมและการกระจายผลประโยชน์จากการ พัฒนาอย่างเป็นธรรม โดยส่งเสริมการแข่งขันการประกอบธุรกิจในระบบอย่างเสรี เป็นธรรม และป้องกันการผูกขาด กระจายการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานไปสู่ภูมิภาคอย่างสมดุลและเป็นธรรม ให้ประชาชนเข้าถึงบริการได้อย่างทั่วถึงเพียงพอ และสอดคล้องกับความต้องการของพื้นที่ เพิ่มประสิทธิภาพและความครอบคลุมของการให้บริการของระบบการเงินฐานราก ให้สามารถสนับสนุนการพัฒนาศักยภาพชุมชนและเศรษฐกิจฐานราก ด้วยการพัฒนาองค์กรการเงินชุมชนให้เข้มแข็ง รวมทั้งดำเนินนโยบายการคลังเพื่อส่งเสริมการกระจายรายได้ โดยกระจายอำนาจการจัดเก็บภาษี การจัดทำงบประมาณและการเบิกจ่าย และการก่องหน้ภายใต้กรอบการรักษาวินัยทางการคลังสู่ท้องถิ่น

๕.๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนาบนฐานความหลากหลายทางชีวภาพและการสร้างความมั่นคงของฐาน ทรัพยากร และสิ่งแวดล้อมให้มีความสำคัญกับ

(๑) การรักษาฐานทรัพยากรและความสมดุลของระบบนิเวศ เพื่อรักษาสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์ โดยพัฒนาระบบฐานข้อมูลและสร้างองค์ความรู้ ส่งเสริมสิทธิ ชุมชนและการมีส่วนร่วมในการจัดการทรัพยากร ตลอดจนพัฒนาระบบการจัดการร่วมเพื่ออนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติโดยให้ความสำคัญกับการกำหนดเขต และการจัดการเชิงพื้นที่ภายใต้การจัดทำข้อตกลงกับชุมชนท้องถิ่นในการดูแลทรัพยากรธรรมชาติหลัก ได้แก่ ดิน น้ำ ป่าไม้ ทรัพยากรทะเลและชายฝั่ง ทรัพยากรแร่ รวมถึงการมีมาตรการหยุดใช้ทรัพยากรที่สำคัญที่ถูกทำลายสูงเป็นการชั่วคราว และการสร้างกลไกแก้ปัญหาความขัดแย้งอย่างสันติวิธี รวมทั้งพัฒนาระบบการจัดการและการป้องกันภัยพิบัติ

(๒) การสร้างสภาพแวดล้อมที่ดีเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตและการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยการปรับแบบแผนการผลิตและพฤติกรรมบริโภคไปสู่การผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน เพื่อลดผลกระทบต่อฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยกำหนดนโยบายสาธารณะ และใช้กลไกทางเศรษฐศาสตร์ทั้งด้านการเงินและการคลัง รวมทั้งการสร้างตลาดสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมตลอดจนพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารจัดการเพื่อลดมลพิษและควบคุมกิจกรรมที่จะส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิต โดยผลักดันให้เกิดระบบประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ ระบบประเมินผลกระทบต่อสังคมและสุขภาพในโครงการพัฒนาของรัฐ หรือที่รัฐอนุมัติให้เอกชนดำเนินการควบคู่กับการยกระดับขีดความสามารถขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและชุมชนในการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมตลอดจนมีกลไกกำหนดจุดยืนต่อพันธกรณีและข้อตกลงระหว่างประเทศด้านสิ่งแวดล้อม

(๓) การพัฒนาคุณค่าความหลากหลายทางชีวภาพและภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเป็นแนวทางสำคัญ เริ่มจากการจัดการองค์ความรู้และสร้างภูมิคุ้มกัน การคุ้มครองทรัพยากรความหลากหลายทางชีวภาพจากการคุกคามภายนอก โดยเฉพาะจากพันธกรณีระหว่างประเทศ สร้างระบบการคุ้มครองสิทธิชุมชนและการแบ่งปันผลประโยชน์ที่เป็นธรรม ส่งเสริมการใช้ความหลากหลายทางชีวภาพในการสร้างความมั่นคงของภาคเศรษฐกิจท้องถิ่นและชุมชน รวมทั้งพัฒนาขีดความสามารถและสร้างนวัตกรรมจากทรัพยากรชีวภาพที่เป็นเอกลักษณ์ของประเทศ

๕.๕ ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการประเทศ มุ่งเสริมสร้างความเป็นธรรมในสังคมอย่างยั่งยืน โดยให้ความสำคัญกับ

(๑) การเสริมสร้าง และพัฒนาวัฒนธรรมประชาธิปไตยและธรรมาภิบาลให้เป็น ส่วนหนึ่งของวิถีการดำเนินชีวิตในสังคมไทย โดยสร้างกระบวนการเรียนรู้ ปลุกฝังจิตสำนึกค่านิยมวัฒนธรรมประชาธิปไตยและธรรมาภิบาลแก่เยาวชน และประชาชนทุกระดับ อย่างต่อเนื่องจริงจังพร้อมทั้งพัฒนาภาวะความเป็นผู้นำประชาธิปไตยที่มีคุณธรรม จริยธรรม และธรรมาภิบาล ในสังคมทุกระดับเพื่อให้เป็นแบบอย่างที่ดีในสังคม ตลอดจนวางรากฐานกระบวนการประชาธิปไตยโดยให้ประชาชนมีส่วนร่วมอย่างแท้จริง และเพิ่มประสิทธิภาพกลไกและกระบวนการตรวจสอบ การใช้อำนาจรัฐและการเมืองให้เข้มแข็งและเป็นอิสระมากขึ้น

(๒) เสริมสร้างความเข้มแข็งของภาคประชาชนให้สามารถเข้าร่วมในการบริหารจัดการประเทศ โดยส่งเสริมให้ประชาชนรวมตัวและรวมกลุ่มสร้างเครือข่ายการทำงานร่วมกันให้เข้มแข็ง ส่งเสริมให้เข้าถึงกระบวนการ ยุติธรรมอย่างเท่าเทียม และร่วมในกระบวนการบริหารจัดการประเทศให้เกิดความเป็นธรรมและความโปร่งใส ในการพัฒนาประเทศ เสริมสร้างความเข้มแข็ง และสร้างเครือข่ายการทำงานของกลไกตรวจสอบภาคประชาชน เพื่อติดตามตรวจสอบการใช้อำนาจของภาครัฐได้อย่างเข้มแข็งมีประสิทธิภาพ

(๓) สร้างภาคราชการที่มีประสิทธิภาพและมีธรรมาภิบาล เน้นการบริการแทนการกำกับควบคุม และทำงานร่วมกับหุ้นส่วนการพัฒนา เน้นการพัฒนาประสิทธิภาพและความคุ้มค่าในการปฏิบัติภารกิจด้วยการปรับ บทบาทโครงสร้างและกลไกการบริหารจัดการภาครัฐและรัฐวิสาหกิจ ให้มีประสิทธิภาพทันสมัย ลดการบังคับควบคุม คำวินิจฉัยความต้องการของประชาชนและทำงานร่วมกับหุ้นส่วนการพัฒนา เพิ่มบทบาทภาคเอกชนในกิจการของรัฐและ รัฐวิสาหกิจเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและคุณภาพการให้บริการสาธารณะ และลดภาระการลงทุนของภาครัฐ ตลอดจนพัฒนา กลไกการกำกับดูแลที่เข้มแข็งเพื่อให้เกิดการแข่งขันที่เป็นธรรม โปร่งใส โดยคำนึงถึงผลประโยชน์ของประเทศ และคุ้มครองผู้ใช้บริการ โดยดำเนินการควบคู่ไปกับการปลุกฝังจิตสำนึกข้าราชการให้เห็นความสำคัญและยึดมั่น ในหลักธรรมาภิบาล และยึด/ปฏิบัติตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอย่างเคร่งครัด

(๔) การกระจายอำนาจการบริหารจัดการประเทศสู่ภูมิภาค ท้องถิ่น และชุมชนเพิ่มขึ้นต่อเนื่อง โดยพัฒนาศักยภาพ และกระจายอำนาจการตัดสินใจให้ท้องถิ่นมีบทบาทสามารถรับผิดชอบในการบริหารจัดการ บริการ สาธารณะ ตลอดจนแก้ไขปัญหาที่ตอบสนองความต้องการของประชาชนในพื้นที่ และสามารถสร้างความเจริญ ทางเศรษฐกิจและสังคมให้แก่ท้องถิ่นอย่างแท้จริงพร้อมทั้งเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น ของตนเอง

(๕) ส่งเสริมภาคธุรกิจเอกชนให้เกิดความเข้มแข็ง สุจริต และมีธรรมาภิบาล โดยมีมาตรการส่งเสริม และสร้างแรงจูงใจให้ธุรกิจเอกชนทั้งที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ และธุรกิจเอกชนทั่วไปเป็น “ บรรมชัภิบาล ” เพิ่มมากขึ้น สร้างจิตสำนึกในการประกอบธุรกิจอย่างซื่อสัตย์ ยุติธรรมต่อผู้บริโภค และเป็นธรรมกับธุรกิจคู่แข่ง พร้อมทั้งยึดมั่นในความรับผิดชอบต่อสังคม แบ่งปันผลประโยชน์คืนสู่สาธารณะ ตลอดจนสนับสนุนสถาบันวิชาชีพธุรกิจ ประเภทต่างๆ ให้มีบทบาทในการสร้างธรรมาภิบาลแก่ภาคธุรกิจมากขึ้น

(๖) การปฏิรูปกฎหมาย กฎระเบียบ และขั้นตอน กระบวนการเกี่ยวกับการพัฒนาเศรษฐกิจและ สังคมเพื่อสร้างความสมดุลในการจัดสรรประโยชน์จากการพัฒนา ด้วยการเปิดโอกาสให้ภาคีและกลุ่มต่างๆ มีส่วนร่วม ในการเสนอแนะและตรากฎหมายเพื่อประสานประโยชน์ของภาคส่วนต่างๆ ให้เสมอภาคและมีความสมดุล โดยการปฏิรูป กฎหมายเพื่อสร้างความเป็นธรรมทางเศรษฐกิจ ลดการใช้ดุลพินิจของข้าราชการและเจ้าหน้าที่ รวมทั้งสร้างความเข้มแข็ง ของกลไกการบังคับใช้กฎหมายโดยเฉพาะกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการประกอบธุรกิจ เพื่อสร้างความเป็นธรรม ต่อผู้ประกอบการขนาดเล็กและผู้ประกอบการใหม่

(๗) การรักษาและเสริมสร้างความมั่นคงเพื่อสนับสนุนการบริหารจัดการประเทศสู่ดุลยภาพและความยั่งยืน โดยการพัฒนาศักยภาพ บทบาท และภารกิจของหน่วยงานด้านการป้องกันประเทศ ความมั่นคง และการรักษาความสงบเรียบร้อย ให้มีประสิทธิภาพมีความพร้อมในการป้องกันประเทศและตอบสนองต่อภัยคุกคามในทุกรูปแบบ สถานการณ์ได้ฉับไว พร้อมทั้งผนึกพลังร่วมกับภาคส่วนต่างๆ ดำเนินการป้องกันและพัฒนาประเทศให้สามารถพิทักษ์รักษาเอกราช สถาบันพระมหากษัตริย์ ผลประโยชน์ของชาติ และการปกครองตามระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข รวมทั้งสามารถสร้างความมั่นคงของประชาชนและสังคมให้มีความอยู่รอดปลอดภัยโดยยึดหลักธรรมาภิบาลในทุกระดับ

๖. การขับเคลื่อนยุทธศาสตร์สู่การปฏิบัติและการติดตามประเมินผล

การขับเคลื่อนยุทธศาสตร์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๐ สู่การปฏิบัติต้องให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของทุกภาคีพัฒนาจากทุกภาคส่วน เพื่อสามารถผนึกพลังความร่วมมือตามบทบาทความรับผิดชอบ ร่วมกันขับเคลื่อนโดยนำเอาแนวทางการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ของแผนมาแปลงไปสู่แผนปฏิบัติการในระดับต่างๆ ที่สามารถนำไปขับเคลื่อนให้เกิดผลอย่างเป็นรูปธรรม ควบคู่ไปกับการปรับระบบการจัดสรรทรัพยากรและปรับปรุงกฎหมาย กฎระเบียบ รวมทั้งสร้างองค์ความรู้เพื่อหนุนเสริมการขับเคลื่อนให้สัมฤทธิ์ผล และมีการติดตามประเมินผลอย่างเป็นระบบ โดยมีแนวทางสำคัญดังนี้

๖.๑ เสริมสร้างบทบาทการมีส่วนร่วมของภาคีพัฒนา จัดทำแผนปฏิบัติการในระดับต่างๆ ที่บูรณาการเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๐ ภายใต้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โดยให้ความสำคัญกับการจัดแบ่งบทบาทหลักที่ชัดเจนของภาคีพัฒนาทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคสถาบันต่างๆ รวมถึงภาคชุมชนเพื่อสามารถดำเนินภารกิจร่วมมือสนับสนุนซึ่งกันและกันได้ ควบคู่ไปกับการสร้างความรู้ ความเข้าใจในหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และการประยุกต์ใช้ให้กับภาคีพัฒนาทุกภาคส่วนอย่างต่อเนื่อง เพื่อมีส่วนร่วมขับเคลื่อนและจัดทำแผนปฏิบัติการระดับต่างๆ ที่เชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๐ โดยภาครัฐจัดทำและขับเคลื่อนแผนบริหารราชการแผ่นดิน และแผนปฏิบัติการในรูปแบบต่างๆ ที่ยึดโยงกับมิติของงานตามภารกิจ มิติของพื้นที่ และมิติตามวาระงานพิเศษ และใช้กลไกกระบวนการชุมชนสร้างการบูรณาการกับแผนท้องถิ่นแผนจังหวัด/กลุ่มจังหวัด และภาคีไปจนถึงแผนระดับชาติ ตลอดจนให้มีกลไกที่ปรึกษาภาคประชาชนเพื่อร่วมขับเคลื่อนในระดับพื้นที่

๖.๒ กำหนดแนวทางการลงทุนที่สำคัญตามยุทธศาสตร์การพัฒนาในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๐ เพื่อภาคีพัฒนาสามารถนำไปขับเคลื่อนภายใต้บทบาทภารกิจของตน และสร้างการมีส่วนร่วมจากภาคส่วนต่างๆ โดยมีแนวทางการลงทุนภายใต้การพัฒนาคนและสังคม รวมทั้งความเข้มแข็งของชุมชน เน้นการพัฒนาาระบบสุขภาพครบวงจร การเรียนรู้ตลอดชีวิต การพัฒนาคุณภาพการวิจัยและพัฒนา การพัฒนาศักยภาพชุมชนอย่างต่อเนื่อง การสร้างหลักประกันสังคมให้ผู้อยู่ในเศรษฐกิจนอกระบบ การแก้ปัญหาความยากจนอย่างบูรณาการ ภายใต้การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจ จะให้ความสำคัญกับการปฏิรูประบบการออม การรวมกลุ่ม การปฏิรูประบบนวัตกรรม การลดต้นทุนการขนส่งและโลจิสติกส์ การลงทุนเพื่อสร้างโอกาสการเข้าถึงบริการพื้นฐานที่สมดุลเป็นธรรม และสร้างความมั่นคงด้านพลังงาน ภายใต้การพัฒนาบนฐานความหลากหลายทางชีวภาพ และสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรสิ่งแวดล้อม จะให้ความสำคัญกับการพัฒนาระบบฐานข้อมูลสารสนเทศภูมิศาสตร์ การพัฒนาแหล่งน้ำ การควบคุมและบรรเทาอุทกภัย การลงทุนในการสร้าง ขยาย และปรับปรุงระบบบำบัดน้ำเสียและกำจัดขยะมูลฝอย การใช้เทคโนโลยีสะอาด การปรับเปลี่ยนมาใช้เครื่องยนต์และพลังงานที่สะอาดการสร้างระบบจัดการฐานข้อมูลและสร้างศูนย์ข้อมูลระดับชาติด้านทรัพยากรความหลากหลายทางชีวภาพ ภายใต้การเสริมสร้าง ธรรมาภิบาลจะให้ความสำคัญกับการรณรงค์ปลูกจิตสำนึก ธรรมาภิบาลค่านิยมวัฒนธรรม ประชาธิปไตย วัฒนธรรมสันติวิธีแก่ประชาชนทุกระดับ ทุกภาคส่วน และทุกสถาบัน การเปิดโอกาสให้ภาคประชาชนได้เข้าร่วมคิด ตัดสินใจ ดำเนินการ รับผิดชอบ และร่วมตรวจสอบในกระบวนการ

บริหารจัดการประเทศ และสร้างองค์ความรู้เกี่ยวกับการพัฒนาวัฒนธรรมประชาธิปไตยและวัฒนธรรมธรรมาภิบาล

๖.๓ เร่งปรับปรุงและพัฒนากฎหมายเพื่อสนับสนุนการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ให้บังเกิดผลในทางปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล ภายใต้กรอบการปรับปรุงกฎหมายที่เอื้อต่อการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี การปรับโครงสร้างทางเศรษฐกิจ การเสริมสร้างศักยภาพการแข่งขันของประเทศ การแก้ไขปัญหาความยากจน การป้องกันการทุจริต การกระจายผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจอย่างทั่วถึง ตลอดจนการมีภูมิคุ้มกันต่อกระแสการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจในยุคโลกาภิวัตน์ และเร่งรัดการพัฒนาบุคลากรทางกฎหมายให้มีความรู้ความสามารถทันต่อความจำเป็นของทางราชการและการเปลี่ยนแปลงของโลก โดยมีกฎหมาย ทั้งด้าน เศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม ทรัพยากร และการบริหารจัดการที่ต้องเร่งผลักดันการออกกฎหมาย การปรับปรุงแก้ไข และการประกาศใช้ รวมทั้งการยกเว้นใหม่

๖.๔ ศึกษาวิจัยสร้างองค์ความรู้และกระบวนการเรียนรู้เพื่อหนุนเสริมการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๐ สู่การปฏิบัติ โดยให้ความสำคัญกับการศึกษาวิจัยสร้างองค์ความรู้ที่จะช่วยสร้างกระบวนการเรียนรู้ และการเผยแพร่ขยายผลให้เกิดประโยชน์ทั้งในระดับการปฏิบัติและระดับนโยบายได้ต่อไป โดยมีประเด็นสารงานวิจัยหลักๆตามประเด็นยุทธศาสตร์ทั้ง ๕ ยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๐

๖.๕ พัฒนาระบบการติดตามประเมินผลและสร้างดัชนีชี้วัดความสำเร็จของการพัฒนาในทุกระดับ โดยพัฒนาระบบติดตามตรวจสอบและประเมินผลการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ที่มุ่งผลสัมฤทธิ์ของการปฏิบัติงานให้มีมาตรฐานและมีวิธีวัดผลงานที่ชัดเจน สามารถตรวจสอบและเปรียบเทียบผลระหว่างหน่วยงานได้ รวมทั้งสนับสนุนให้ทุกส่วนราชการพัฒนาสู่ระบบตรวจสอบและประเมินผลการบริหารจัดการที่ดีของภาครัฐ ที่มุ่งความคุ้มค่า ความโปร่งใส และตอบสนองความต้องการที่หลากหลายของประชาชน ตลอดจนสนับสนุนการพัฒนาดัชนีชี้วัดผลสำเร็จของการพัฒนาตามแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๐ ทั้งในระดับภาพรวม และระดับยุทธศาสตร์ รวมทั้งพัฒนาดัชนีชี้วัดผลกระทบขั้นสุดท้ายของการพัฒนาที่มุ่งสู่สังคมอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกัน โดยอาศัยกระบวนการมีส่วนร่วม ควบคู่ไปกับการสร้างองค์ความรู้ด้านการติดตามประเมินผล และการเผยแพร่รายงานด้านการติดตามประเมินผลสู่สาธารณชนอย่างต่อเนื่อง

๖.๖ สนับสนุนการพัฒนาระบบฐานข้อมูลในทุกระดับและการเชื่อมโยงโครงข่ายข้อมูลข่าวสารระหว่างหน่วยงานกลางระดับนโยบาย ตลอดจนระดับพื้นที่และท้องถิ่น โดยสนับสนุนให้หน่วยงานระดับนโยบายด้านข้อมูลพัฒนาระบบข้อมูล ฐานข้อมูล และระบบบริหารจัดการสถิติเพื่อการวางแผนให้ตอบสนองต่อการพัฒนาตามแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๐ ส่งเสริมการพัฒนาข้อมูลเพื่อการเฝ้าระวังและบ่งชี้ทิศทางการเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์เศรษฐกิจสังคมของประเทศและระดับโลก ติดตามตรวจสอบการดำเนินนโยบาย และสนับสนุนการสร้างเครือข่ายข้อมูลร่วมกันเพื่อการวางแผนและติดตามประเมินผลในระดับจังหวัด ท้องถิ่น และชุมชน ส่งเสริมการเชื่อมโยงโครงข่ายข้อมูลระดับจังหวัด ท้องถิ่น และชุมชนเข้ากับส่วนกลาง ให้เป็นระบบที่เข้าถึงได้ง่าย และใช้ประโยชน์ร่วมกันได้อย่างสะดวก รวดเร็ว

สรุป (ร่าง) แผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ.๒๕๕๕-๒๕๕๙)

ในช่วงเวลาของการจัดทำแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๐ ประเทศไทยต้องเผชิญกับสถานการณ์ทางเศรษฐกิจและสังคม ทั้งภายในและภายนอกประเทศที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและส่งผลกระทบต่อความเป็นอยู่ของประชาชนอย่างกว้างขวาง กระบวนการจัดทำแผนจึงจำเป็นต้องศึกษาวิเคราะห์สถานการณ์ต่างๆ เพื่อใช้ประกอบการจัดทำแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ และคำนึงถึงความสอดคล้องกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.๒๕๕๐ ที่กำหนดให้รัฐต้องส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการกำหนดนโยบายและวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ

วิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ.๒๕๕๕-๒๕๕๙) และพันธกิจ การจัดทำเป็นแผนพัฒนาในระยะ ๕ ปี ที่สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ระยะยาวดังกล่าว จำเป็นต้องมีการกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ วัตถุประสงค์ ยุทธศาสตร์ และแนวทางการพัฒนาที่มีลำดับความสำคัญสูงในช่วงระยะ ๕ ปี กรอบทิศทางของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ จึงประกอบด้วยวิสัยทัศน์และพันธกิจ ดังนี้

๑. วิสัยทัศน์

“สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข ด้วยความเสมอภาค เป็นธรรม และมีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง”

๒. พันธกิจ

๒.๑ สร้างความเป็นธรรมในการกระจายรายได้ ควบคู่กับการสร้างสังคมคุณธรรม เพื่อให้คนกินดี อยู่ดี มีคุณภาพชีวิตที่ดี ปลอดภัยจากอาชญากรรม อุบัติเหตุ ยาเสพติดและอบายมุข คนในสังคมอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข มีวัฒนธรรมประชาธิปไตย และธรรมาภิบาล

๒.๒ พัฒนาฐานการผลิตและบริการให้เข้มแข็งและมีเสถียรภาพบนฐานความรู้และการสร้างสรรค์ของคนไทย ขยายหลักประกันทางสังคมให้ครอบคลุมประชาชนทุกคน สร้างความมั่นคงทางด้านอาหารและพลังงาน รวมทั้งยารักษาโรคจากสมุนไพรบนฐานทรัพยากรและความหลากหลายทางชีวภาพ พร้อมทั้งปรับโครงสร้างสาขาการผลิตและการบริโภคของประเทศให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๒.๓ สร้างภูมิคุ้มกันให้เข้มแข็งสามารถป้องกันและรองรับผลกระทบและความเสี่ยงจากวิกฤติเศรษฐกิจที่จะเกิดขึ้นในอนาคต พัฒนาระบบสุขภาพให้มีความรู้ และทักษะ สามารถรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงอย่างมีเหตุผล

๓. วัตถุประสงค์

๓.๑ คนในสังคมอยู่ร่วมกันอย่างสันติ เกิดความเป็นธรรม และมีธรรมาภิบาล

๓.๒ ประชาชนได้รับการพัฒนาทั้งทางกาย ใจ สติปัญญา มีคุณธรรม จริยธรรม และสถาบันทางสังคมมีบทบาทหลักในการพัฒนาคน

๓.๓ เศรษฐกิจเติบโตอย่างมีคุณภาพและมีเสถียรภาพ ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการผลิตสินค้าและบริการ ในภูมิภาค มีความมั่นคงทางอาหารและพลังงาน การผลิตและการบริโภคเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๓.๔ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีเพียงพอต่อการรักษาสมดุลของระบบนิเวศ และชุมชนมีส่วนร่วมใน

๔. เป้าหมายหลัก

๔.๑ ความสงบสุขของสังคมไทยเพิ่มขึ้น ลดความเหลื่อมล้ำด้านรายได้ การประกอบอาชีพการเข้าถึงแหล่งทรัพยากรและกระบวนการยุติธรรม ลดความขัดแย้งระหว่างภาครัฐกับประชาชน เพิ่มคะแนนภาพลักษณ์ความทุจริตคอร์รัปชันให้ไม่ต่ำกว่า ๕.๐ คะแนน

๔.๒ ลดอัตราการเจ็บป่วยด้วยโรคที่ป้องกันได้ ลดอัตราการฆ่าตัวตายสำเร็จ เพิ่มจำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของคนไทย ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหลักทุกระดับสูงกว่าร้อยละ ๕๐ และความอบอุ่นของครอบครัวเพิ่มขึ้น

๔.๓ เศรษฐกิจเติบโตเฉลี่ยร้อยละ ๕ ต่อปี อัตราเงินเฟ้ออยู่ในกรอบเป้าหมาย ผลผลิตภาพการผลิตรวมสูงขึ้นไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๓ ต่อปี เพิ่มขีดความสามารถในการประกอบธุรกิจ รักษาปริมาณการผลิตสินค้าเกษตรและอาหารให้พอเพียงต่อความต้องการของผู้บริโภค และลดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจก

๔.๔ รักษาสัดส่วนพื้นที่ป่าไม้ไว้ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๓๓.๕ ของพื้นที่ประเทศชุมชน มีส่วนร่วมในการดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์การพัฒนา

๑. ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมในสังคม

- การสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคมให้ทุกคนในสังคมไทยสามารถจัดการความเสี่ยงและสร้างโอกาสในชีวิตให้แก่ตนเอง
- การจัดบริการทางสังคมให้ทุกคนตามสิทธิพึงมีพึงได้ เน้นการสร้างภูมิคุ้มกันระดับปัจเจกและสร้างการมีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจในการพัฒนาประเทศ
- การเสริมสร้างพลังให้ทุกภาคส่วนสามารถเพิ่มทางเลือกการใช้ชีวิตในสังคมและสร้างการมีส่วนร่วมทางในเชิงเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองได้อย่างมีคุณค่าและศักดิ์ศรี
- เสริมสร้างความสัมพันธ์ของคนในสังคมให้แน่นแฟ้นเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน

๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน

- การส่งเสริมคนไทยที่มีศักยภาพและความพร้อมให้มีบุตรเพิ่มขึ้นและมีการกระจายตัวประชากรที่สอดคล้องกับศักยภาพและโอกาสของพื้นที่
- พัฒนาคุณภาพคนไทยให้มีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลงและการพัฒนาประเทศในอนาคต
- ส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต
- เสริมสร้างค่านิยมและวัฒนธรรมที่ดึงมาของไทยมาขับเคลื่อนกระบวนการการพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ

๓. ยุทธศาสตร์การสร้างความปลอดภัยและมั่นคงของอาหารและพลังงาน

- พัฒนาทรัพยากรธรรมชาติที่เป็นฐานการผลิตภาคการเกษตรให้เข้มแข็งและยั่งยืน
- เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตภาคการเกษตรและสร้างมูลค่า
- สร้างความมั่นคงในอาชีพและรายได้ให้แก่เกษตรกร
- สร้างความมั่นคงด้านอาหารและพลังงานชีวภาพและชีวมวลในระดับครัวเรือนและชุมชน
- สร้างความมั่นคงด้านพลังงานเพื่อสนับสนุนการพัฒนาประเทศและความเข้มแข็งภาคเกษตร
- ปรับระบบบริหารจัดการภาครัฐเพื่อเสริมสร้างความสมดุลด้านอาหารและพลังงาน

๔. ยุทธศาสตร์การสร้างเศรษฐกิจที่มีเสถียรภาพบนฐานความรู้

- ปรับโครงสร้างเศรษฐกิจบนฐานความรู้ให้เติบโตอย่างมีคุณภาพ สถานการณ์การเปลี่ยนแปลง
- ปรับระบบการแข่งขัน
- บริหารจัดการเศรษฐกิจส่วนรวมให้มีเสถียรภาพโดยการบริหารจัดการด้านการเงิน

๕. ยุทธศาสตร์การสร้างเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจและความมั่นคงในภูมิภาค

- พัฒนาการเชื่อมโยงด้านการขนส่งและระบบโลจิสติกส์ภายใต้กรอบความร่วมมือในอนุภูมิภาคต่างๆ
- พัฒนาฐานลงทุนโดยเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันในอนุภูมิภาค
- สร้างความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
- เข้าร่วมเป็นภาคีความร่วมมือระหว่างประเทศระหว่างภูมิภาค โดยมีบทบาทที่สร้างสรรค์เพื่อเป็น

ทางเลือกในการดำเนินนโยบายระหว่างประเทศในเวทีโลก

- สร้างความเป็นหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจในภูมิภาคด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์การเคลื่อนย้ายแรงงานและการส่งเสริมแรงงานไทยในต่างประเทศ
- ป้องกันภัยจากการก่อการร้ายและอาชญากรรม ยาเสพติด ภัยพิบัติ และการแพร่ระบาดของโรคภัย
- เสริมสร้างความร่วมมือที่ีระหว่างประเทศในการสนับสนุนการ เจริญเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างมีจริยธรรม ไม่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม
- สนับสนุนการเปิดการค้าเสรีและกำหนดแนวทางป้องกันผลเสียที่จะเกิดขึ้น
- ปรับปรุงและเสริมสร้างความเข้มแข็งของภาคีการพัฒนาภายในประเทศตั้งแต่ระดับชุมชนท้องถิ่น

๖. ยุทธศาสตร์การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

- อนุรักษ์ ฟื้นฟู และสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สถานการณ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ปรับกระบวนทัศน์การพัฒนาและขับเคลื่อนประเทศไปสู่การเป็นเศรษฐกิจและสังคมคาร์บอนต่ำและเป็นมิตร กับสิ่งแวดล้อม
- ยกกระดับขีดความสามารถในการปรับตัวรับมือกับการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศเพื่อให้สังคมมีความยืดหยุ่น และมีภูมิคุ้มกัน
- สร้างภูมิคุ้มกันด้านการค้าจากเงื่อนไขด้านสิ่งแวดล้อม และวิกฤติภาวะโลกร้อน
- เพิ่มบทบาทประเทศไทยในเวทีประชาคมโลก ที่เกี่ยวข้องกับกรอบความตกลงและพันธกรณีด้านสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศ
- ควบคุมและลดมลพิษ
- การพัฒนาระบบการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีประสิทธิภาพ โปร่งใสและเป็นธรรม

การบริหารจัดการแผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑ สู่การปฏิบัติ

การบริหารจัดการแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ ให้บังเกิดผลในทางปฏิบัติได้อย่างเป็น รูปธรรมจะต้องดำเนินการบนหลักการสำคัญ ๔ ประการ ได้แก่

๑. สังคมไทยยอมรับและใช้แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ เป็นกรอบทิศทางหลักในการพัฒนาประเทศ ภาคีการพัฒนาเข้าใจบทบาทของตนเองในการร่วมพัฒนาอย่างชัดเจน

๒. กระจายการพัฒนาดลสู่พื้นที่โดยตรง โดยยึดหลักการพัฒนาพื้นที่ ภารกิจ และการมีส่วนร่วมให้จังหวัดเป็นพื้นที่ดำเนินการขับเคลื่อนการพัฒนา และเป็นจุดเชื่อมโยงการพัฒนาจากระดับชุมชนสู่ระดับประเทศ และระดับประเทศสู่ชุมชน

๓. ใช้ปัจจัยด้านองค์ความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ในการขับเคลื่อนการพัฒนาในทุกส่วนของระบบเศรษฐกิจและสังคม และในทุกพื้นที่ ที่ท้องถิ่น และชุมชน

๔. ใช้กลไกและเครื่องมือการพัฒนาของภาครัฐ ภาคประชาชน ภาคธุรกิจเอกชนและสื่อมวลชนอย่างบูรณาการ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพ

แนวทางการขับเคลื่อนแผนพัฒนาฯ สู่การปฏิบัติ

๑. ส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนใช้หลักเข้าใจ - เข้าถึง - พัฒนา ในการร่วมผลักดัน แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑

๒. ขับเคลื่อนแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ ทั้งการพัฒนาในประเด็นสำคัญ (Agenda Base) และการพัฒนาที่เน้นพื้นที่ (Area base) เป็นหลัก และใช้วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือสำคัญในการขับเคลื่อนการพัฒนาในทุกมิติ

๓. สร้างความเชื่อมโยงระหว่างแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ นโยบายรัฐบาล แผนการบริหารราชการแผ่นดิน และแผนระดับอื่นๆ

๔. จัดลำดับความสำคัญของประเด็นการพัฒนาที่จะขับเคลื่อนให้สำเร็จในระยะ ๕ ปีของแผนพัฒนาฯ เสนอต่อสาธารณชนอย่างชัดเจน

๕. เพิ่มประสิทธิภาพกลไกการขับเคลื่อนแผนฯ ทั้งกลไกระดับชาติ และกลไกอื่นๆ ให้ร่วมผลักดันแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ สู่การปฏิบัติ เกิดความต่อเนื่องและประสานการพัฒนาภายใต้แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ มากขึ้น

๖. เสริมสร้างบทบาทของทุกภาคส่วนให้สามารถขับเคลื่อนแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๗. สร้างสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการขับเคลื่อนแผนของภาคีการพัฒนาต่างๆ

๘. การติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑

แผนการบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ.๒๕๕๒-๒๕๕๔

วิสัยทัศน์ของรัฐบาล

ในช่วงปี พ.ศ.๒๕๕๒ - ๒๕๕๔ รัฐบาลจะมุ่งมั่นนำประเทศไทยให้รอดพ้นจากวิกฤต เศรษฐกิจโลก และพัฒนาไปสู่การเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน แก้ไขวิกฤตทางสังคมที่มีความแตกแยกและพัฒนาให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี ยุติวิกฤตทางการเมืองและปฏิรูปการเมืองให้มีความมั่นคง ตามแนวทางระบอบประชาธิปไตยที่มีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

ทั้งนี้รัฐบาลจะดำเนินการให้บรรลุภารกิจดังกล่าวภายใต้แนวทางพื้นฐานหลัก ๔ ประการ คือ

หนึ่ง ปกป้องและเทิดทูนสถาบันพระมหากษัตริย์ให้มีความมั่นคงในการเป็นศูนย์รวมจิตใจและความรักสามัคคีของคนในชาติ และเทิดทูนสถาบันพระมหากษัตริย์ไว้เหนือความขัดแย้งทุกรูปแบบ พร้อมทั้งดำเนินการทุกวิถีทางอย่างจริงจังเพื่อป้องกันมิให้มีการล่วงละเมิดพระบรมเดชานุภาพ

สอง สร้างความปรองดองสมานฉันท์ บนพื้นฐานของความถูกต้องยุติธรรมและการยอมรับของทุกภาคส่วน

สาม พัฒนาเศรษฐกิจให้ขยายตัวอย่างยั่งยืน และบรรเทาผลกระทบของภาวะเศรษฐกิจที่ประชาชนจะประสบ

สี่ พัฒนาประชาธิปไตยและระบบการเมือง ให้มีความมั่นคง มีการปฏิบัติตามกฎหมายและบังคับใช้กฎหมายอย่างเสมอภาค เป็นธรรม และเป็นที่ยอมรับของสากล

กรอบการดำเนินงานตามนโยบายรัฐบาล

สถานะของประเทศก่อนที่รัฐบาลนี้จะเข้าบริหารประเทศเป็นช่วงที่สังคมไทยมีความขัดแย้ง และมีความแตกแยก เนื่องจากความเห็นที่แตกต่างกันในเรื่องการเมืองและการบริหารประเทศ และความขัดแย้งดังกล่าวระหว่างกลุ่มประชาชน ได้ทวีความรุนแรงขึ้น จนส่งผลให้การบริหารบ้านเมืองขาดความก้าวหน้า และมีผลกระทบต่อความยุติธรรมของประชาชน รัฐบาลจึงให้ความสำคัญกับการยุติความขัดแย้งทางการเมืองและการสร้างความปรองดองสมานฉันท์ของคนไทย ซึ่งเป็นเงื่อนไขสำคัญในการที่จะบริหารประเทศให้คืบหน้าอย่างราบรื่น และดึงความเชื่อมั่นในประเทศไทยจากนักลงทุนให้กลับคืนมา

ในขณะเดียวกันประเทศไทยก็เผชิญสถานการณ์ที่สำคัญ ภาวะเศรษฐกิจไทยชะลอตัวอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่ต้นปี ๒๕๕๑ เป็นต้นมา โดยในช่วง ๙ เดือนแรกของปี เศรษฐกิจไทยขยายตัว เฉลี่ยร้อยละ ๕.๑ โดยเป็นการขยายตัวร้อยละ ๖ ร้อยละ ๕.๓ และร้อยละ ๔ ในไตรมาสแรกถึงไตรมาสที่สามตามลำดับ ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อภาวะการชะลอตัวดังกล่าว ได้แก่ ภาวะราคาน้ำมันดิบในตลาดโลกที่สูงขึ้นอย่างรวดเร็วเป็นประวัติการณ์ตั้งแต่ต้นปี และสูงสุดในเดือนพฤษภาคม ทำให้ต้นทุนการผลิตและค่าครองชีพสูงขึ้น จนอัตราเงินเฟ้อถึงจุดสูงสุดที่ร้อยละ ๙.๒ ในเดือนกรกฎาคม การลงทุนของเอกชนและการบริโภคของประชาชนชะลอตัวลงต่อเนื่อง เช่นเดียวกับการใช้จ่ายและการลงทุนของภาครัฐ นอกจากนี้วิกฤตการณ์ของเงินสหรัฐฯ ได้ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจไทย ๓ ทาง ได้แก่ การถอนการลงทุนจากตลาดหลักทรัพย์เพื่อเสริมสภาพคล่องในระบบการเงินสหรัฐฯ การชะลอตัวของการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศและจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติลดลง

เครื่องชี้เศรษฐกิจในเดือนพฤศจิกายน พ.ศ.๒๕๕๑ ได้ส่งสัญญาณที่แสดงถึงการชะลอตัวของเศรษฐกิจอย่างชัดเจนมากขึ้น โดยดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม หดตัวร้อยละ ๖.๖ การใช้กำลังการผลิตในภาคอุตสาหกรรมลดลงเหลือร้อยละ ๖๑.๒ (เทียบกับเฉลี่ยร้อยละ ๗๓.๑ ในครั้งแรกของปี ๒๕๕๑) ดัชนีการลงทุนภาคเอกชนขยายตัวร้อยละ ๑.๒ (เทียบกับการขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๕.๗ ในครั้งแรกของปี ๒๕๕๑) ดัชนีการบริโภคภาคเอกชนหดตัวร้อยละ ๑.๖ รายได้สุทธิของรัฐบาลในช่วง ๒ เดือนแรกของปีงบประมาณ ๒๕๕๒ (ต.ค. - พ.ย. ๒๕๕๑) จัดเก็บได้

ต่ำกว่าประมาณการตามเอกสารงบประมาณ ร้อยละ ๑๐.๗ โดยในเดือนพฤศจิกายน ภาษีที่มีฐานจากการบริโภค เช่น ภาษีมูลค่าเพิ่ม ภาษีสรรพสามิต เป็นต้น หดตัวร้อยละ ๑๖.๑ มูลค่าการส่งออกในรูปเงินดอลลาร์ สรอ. หดตัวร้อยละ ๑๗.๗ ปริมาณการส่งออกหดตัวร้อยละ ๒๐.๙ และจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติ ลดลงร้อยละ ๒๒.๔

ในปี ๒๕๕๒ รัฐบาลตระหนักว่าเศรษฐกิจไทยจะเผชิญภาวะวิกฤตที่สำคัญ โดยเฉพาะในช่วงครึ่งแรก ของปี คือ ไตรมาสที่หนึ่งภาวะเศรษฐกิจโลกที่ซบเซา คาดว่าจะส่งผลให้การส่งออกและการท่องเที่ยวซึ่งเป็นสาขาสำคัญ ในการสร้างรายได้ของประเทศชะลอตัวอย่างมาก การชะลอตัวของกำลังซื้อทั้งในและนอกประเทศ จะส่งผลให้ การใช้กำลังการผลิตในภาคอุตสาหกรรมลดลง รายได้ของแรงงานจะลดลงเนื่องจากนายจ้างให้ลดเวลาการทำงาน หรือลดค่าจ้างลง ไตรมาสที่สอง ผลกระทบที่สองจากภาวะเศรษฐกิจโลกซบเซา คือ การบริโภคและการลงทุน ในประเทศจะชะลอลงจากรายได้ของประชาชนที่ลดลงและกำลังการผลิตที่ยังมีเกินความต้องการนอกจากนั้น จะมีแรงกดดันให้ราคาสินค้าลดลง ส่งผลให้ผู้ประกอบการและเกษตรกรมีรายได้ลดลง หรืออาจมีการปิดกิจการ ส่วนในภาคอุตสาหกรรมหากการใช้กำลังการผลิตต่ำกว่าร้อยละ ๕๐ ก็คาดว่าจะเริ่มมีการเลิกจ้างงาน ดังนั้นการว่างงาน จะรุนแรงในไตรมาสที่ ๒ - ๓

รัฐบาลจึงถือเป็นภารกิจเร่งด่วนที่จะต้องดำเนินแผนฟื้นฟูเศรษฐกิจ ที่ให้ความสำคัญกับการเร่งสร้างรายได้ และลดภาระค่าใช้จ่ายของประชาชน โดยวางมาตรการแยกตามกลุ่มเป้าหมายที่ได้รับความเดือดร้อน ทั้งนี้เพื่อพยุงการ บริโภคในประเทศไม่ให้ถดถอยจนเกินไป และทดแทนรายได้จากการส่งออกและการท่องเที่ยวที่ลดลงนอกจากนั้น จะดำเนินการกระตุ้นการลงทุนภาคเอกชนเพื่อให้มีการจ้างงานและโอกาสทางเศรษฐกิจในสาขาต่อเนื่องอื่นๆ เพื่อเป็นแรงขับเคลื่อนเศรษฐกิจและป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาการว่างงานและหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้เพิ่มขึ้นอย่างรุนแรง

นอกจากปัญหาเศรษฐกิจเร่งด่วนดังกล่าว รัฐบาลให้ความสำคัญแก่ปัญหาพื้นฐานระยะยาวของประเทศ เนื่องจากการผลิตและการบริการของประเทศไทยเริ่มพบกับข้อจำกัดของทรัพยากรธรรมชาติ ค่าจ้างแรงงาน ที่ดิน ต้นทุนการผลิต ต้นทุนการขนส่ง ส่งผลให้สูญเสียขีดความสามารถในการแข่งขัน ประกอบกับการพึ่งพุน เทคโนโลยี และช่องทางการตลาดจากบริษัทต่างประเทศ ส่งผลให้ผลตอบแทนของผู้ประกอบการไทยและมูลค่าเพิ่ม ในประเทศ เกิดขึ้นไม่มากเท่าที่ควร จึงมีความจำเป็นในการเร่งปรับโครงสร้างการผลิตไปสู่การสร้างมูลค่าเพิ่มในภาคเกษตร อุตสาหกรรม และบริการ และสร้างความเข้มแข็งให้กับสภาพแวดล้อมในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน เช่น ความมีเสถียรภาพของเศรษฐกิจส่วนรวม การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การสร้างความมั่นคงด้านพลังงานและเพิ่ม ประสิทธิภาพของการใช้พลังงาน เป็นต้น

ด้านสังคม รัฐบาลให้ความสำคัญกับการปฏิรูประบบการศึกษาและเรียนฟรี ๑๕ ปี การเพิ่มคุณภาพการบริการ ด้านสาธารณสุข การแก้ไขปัญหาสุขภาพจิตและดูแลความมั่นคงในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน เนื่องจากในปัจจุบัน คนไทยยังมีการศึกษาโดยเฉลี่ยประมาณ ๙ ปี น้อยกว่าประเทศในแถบเอเชีย ซึ่งมีการศึกษาเฉลี่ยประมาณ ๑๐ ถึง ๑๒ ปี คุณภาพของการศึกษายังมีปัญหาส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักเรียนต่ำกว่ามาตรฐานในวิชาสำคัญ เช่น ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ คณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ ด้านโครงสร้างประชากรสัดส่วนประชากรวัยสูงอายุ (๖๐ ปีขึ้นไป) จะเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยมีสัดส่วนจากร้อยละ ๑๐.๘๒ ในปี ๒๕๕๐ เป็นร้อยละ ๑๒.๘๖ ในปี ๒๕๕๕ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อการจัดบริการทางสังคมในทุกรูปแบบ นอกจากนั้นยังมีแรงงานนอกระบบจำนวน ๒๓.๓ ล้านคนที่รัฐจะต้องดูแลภายใต้ระบบคุ้มครองแรงงาน รวมทั้งการจัดสวัสดิการและบริการทางสังคมแก่ผู้ด้อยโอกาสและ คนยากจนให้ทั่วถึง

ด้านทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อมของประเทศไทย ก็ยังมีความเสื่อมโทรมอย่างต่อเนื่องและเกิดปัญหา ความขัดแย้งของการใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติมากขึ้น คุณภาพน้ำในแหล่งน้ำสำคัญอยู่ในระดับต่ำไม่เหมาะสม ต่อการนำมาใช้ประโยชน์ การควบคุมและกำจัดมลพิษยังไม่มีประสิทธิภาพเพียงพอ ทำให้มลพิษทางน้ำ อากาศ และเสียง รวมทั้งของทิ้งเสีย มีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นและจะเป็นปัญหาต่อระบบนิเวศในอนาคต ดังนั้นรัฐบาลให้ความสำคัญ

กับการรักษาสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์ทุนทรัพยากรธรรมชาติ และสร้างสภาพแวดล้อมที่ดี การสร้างความเป็นธรรมให้ชุมชนมีสิทธิในการเข้าถึงและจัดการทรัพยากรธรรมชาติ การพัฒนาคุณค่าความหลากหลายทางชีวภาพ และการส่งเสริมให้เกิดการผลิตและการบริโภคอย่างยั่งยืน นอกจากนี้ยังมีประเด็นความเชื่อมโยงกับเวทีโลกที่ต้องดูแลให้ประเทศไทยได้ประโยชน์ เช่น พันธกรณีและข้อตกลงระหว่างประเทศด้านสิ่งแวดล้อม รวมทั้งข้อตกลงทางการค้าที่มีประเด็นเกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อม และการเตรียมการรองรับผลกระทบจากภูมิอากาศของโลกที่เปลี่ยนแปลง เป็นต้น

รัฐบาลให้ความสำคัญกับการพัฒนาพื้นที่และการบริหารจัดการพื้นที่อย่างมีประสิทธิภาพ เช่น การพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษทั้งด้านการเกษตรอุตสาหกรรมและบริการ และเขตพัฒนาพิเศษที่มีความยืดหยุ่นและหลากหลายทางศาสนาและวัฒนธรรม การจัดให้มีสำนักงานบริหารราชการจังหวัดชายแดนภาคใต้เป็นองค์กรถาวรการเพิ่มขีดความสามารถและความเป็นอิสระขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการพึ่งพาตนเองได้มากขึ้นพร้อมกับสนับสนุนการดำเนินงานให้ยึดหลักธรรมาภิบาลและปรับระบบการทำงานให้มีประสิทธิภาพ มุ่งตอบสนองต่อความต้องการของประชาชน ความรับผิดชอบต่อชุมชน และมีความโปร่งใสมากขึ้น เป็นต้น

นโยบายของรัฐบาลตามที่ได้แถลงต่อรัฐสภาภายใต้กรอบการดำเนินงานนี้ แบ่งเป็นเรื่องเร่งด่วนที่จะดำเนินการในปีแรก คือ นโยบายข้อ (๑) นโยบายเร่งด่วนที่จะเริ่มดำเนินการในปีแรก และเรื่องที่จะดำเนินการในช่วง ๓ ปี คือ นโยบายข้อ ๒ - ๘ ได้แก่ (๒) นโยบายความมั่นคงของรัฐ (๓) นโยบายสังคมและคุณภาพชีวิต (๔) นโยบายเศรษฐกิจ (๕) นโยบายที่ดิน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (๖) นโยบายวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การวิจัยและนวัตกรรม (๗) นโยบายการต่างประเทศและเศรษฐกิจระหว่างประเทศ และ (๘) นโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

สรุปประเด็นยุทธศาสตร์ของแผนการบริหารราชการแผ่นดิน

นโยบายที่ ๑ นโยบายเร่งด่วนที่จะเริ่มดำเนินการในปีแรก

จากปัญหาความขัดแย้งในสังคมที่ส่งผลให้การบริหารประเทศในช่วงที่ผ่านมาขาดความก้าวหน้า และปัญหาวิกฤตเศรษฐกิจโลกที่ส่งผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจไทยเร็วกว่าที่คาดการณ์ไว้ รัฐบาลถือเป็นความจำเป็นเร่งด่วนในการมุ่งสร้างความสมานฉันท์ในสังคม ควบคู่ไปกับการขับเคลื่อนระบบเศรษฐกิจของประเทศให้สามารถรอดพ้นจากปัญหาวิกฤตต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในปัจจุบันโดยรัฐบาล จะดำเนินการปฏิรูปการเมืองเพื่อวางระบบการบริหารประเทศให้มีเสถียรภาพ และประสิทธิภาพในแนวทางการปกครองตามระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข และเสริมสร้างความสามัคคีให้เกิดขึ้นในสังคมโดยเร็ว เร่งแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน โดยการสร้างความเชื่อมั่นของประเทศไทยในสายตาของชาวโลก ควบคู่ไปกับการฟื้นฟูเศรษฐกิจของประเทศ โดยจัดตั้งกลไกการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศ การเร่งนำเม็ดเงินของรัฐเข้าสู่ระบบเศรษฐกิจเพื่อบรรเทาภาวะความเดือดร้อนของประชาชนและภาคธุรกิจ เร่งรัดดำเนินมาตรการร่วมกับภาคเอกชนทั้งในด้านการท่องเที่ยว และการรองรับผู้ว่างงานในภาคอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดย่อมภาคการท่องเที่ยว ภาคธุรกิจ และแรงงานจบใหม่ รวมทั้งรัฐบาลจะดำเนินมาตรการเพื่อรักษาและสร้างรายได้และลดภาระค่าครองชีพของประชาชนและชุมชน รวมทั้งการกระตุ้นการบริโภค โดยกำกับดูแลราคาสินค้าอุปโภคบริโภคที่จำเป็นลดภาระค่าใช้จ่ายด้านสาธารณสุขภาคให้แก่ผู้มีรายได้น้อย และเร่งดำเนินการให้การศึกษา ๑๕ ปี โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย นอกจากนี้รัฐบาลจะมุ่งเน้นการเสริมสร้างความเข้มแข็งของเศรษฐกิจฐานราก ซึ่งเป็นภาคส่วนที่มีความสำคัญอย่างยิ่งของประเทศ โดยจะดำเนินการรักษาเสถียรภาพราคาสินค้าเกษตรที่สำคัญ การจัดตั้งกองทุนเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อยกระดับชุมชน และการจัดสรรเบี้ยยังชีพแก่ผู้สูงอายุเพื่อสร้างรายได้ และอาชีพที่ยั่งยืนให้แก่เกษตรกรและประชาชนในชนบท รวมทั้งการสร้างขวัญกำลังใจให้แก่บุคลากรด้านสุขภาพในชุมชนนอกเหนือจากการ เร่งแก้ไขปัญหาด้านความสมานฉันท์ในสังคม การปฏิรูปการเมือง และการขับเคลื่อนเศรษฐกิจทั้งในระดับประเทศ และระดับฐานรากแล้ว

รัฐบาลจะเร่งรัดการลงทุนสำคัญทั้งในด้านการศึกษา ด้านสาธารณสุข ด้านทรัพยากรน้ำ และด้านโครงสร้างพื้นฐาน ซึ่งนอกจากจะเป็นการสร้างฐานการพัฒนา และการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศในระยะต่อไปแล้ว การลงทุนดังกล่าวจะมีส่วนช่วยกระตุ้นการลงทุนจากภาคเอกชนภายในประเทศและต่างประเทศ ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในการขับเคลื่อนระบบเศรษฐกิจของประเทศให้สามารถขยายตัวอย่างต่อเนื่อง

นโยบายที่ ๒ ความมั่นคงของรัฐ

รัฐบาลให้ความสำคัญกับการรักษาความมั่นคงของประเทศเพื่อความอยู่เย็นเป็นสุขของคนในชาติและการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน โดย รัฐบาลจะเทิดทูน และพิทักษ์รักษาไว้ ซึ่งสถาบันพระมหากษัตริย์มิให้ผู้ใดล่วงละเมิดได้รวมทั้งให้เป็นศูนย์รวมความรักความสามัคคีของประชาชนชาวไทยทุกหมู่เหล่า เสริมสร้างระบบป้องกันประเทศให้มีความพร้อมในการรักษาเอกราช อธิปไตย บูรณภาพแห่งดินแดน และผลประโยชน์ของชาติ มุ่งแก้ไขปัญหาความขัดแย้งกับประเทศเพื่อนบ้าน ตลอดจนเร่งรัดจัดการปัญหาและภัยคุกคามต่าง ๆ ทั้งภายในและภายนอก ที่ส่งผลกระทบต่อความสงบสุขของประชาชน อาทิ ปัญหาการก่อการร้าย อาชญากรรมข้ามชาติ

นโยบายที่ ๓ สังคมและคุณภาพชีวิต

รัฐบาลได้กำหนดนโยบายสังคมและคุณภาพชีวิต บนพื้นฐานหลักการที่สอดคล้องกับแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย โดยที่ด้านการศึกษาจะดำเนินการปฏิรูปการศึกษาทั้งระบบ ตั้งแต่ระดับพื้นฐานจนถึงระดับอุดมศึกษา จัดให้ทุกคนมีโอกาสได้เรียนฟรีจริง ๑๕ ปี และขยายกองทุนให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา สร้างโอกาสในการเข้าถึงการศึกษาระดับอาชีวศึกษาและปริญญาตรีให้มากขึ้น ตลอดจนพัฒนาครูให้ได้ครูดี ครูเก่ง มีคุณธรรม มีคุณภาพ มีวิทยฐานะสูงขึ้นและพัฒนายกระดับคุณภาพมาตรฐานการศึกษาในทุกระดับ ตลอดจนการส่งเสริมภาคเอกชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาการศึกษาทั้งระบบ สำหรับด้านแรงงานให้ความสำคัญกับการคุ้มครองแรงงานทั้งในและนอกระบบ ปฏิรูประบบประกันสังคมให้เข้มแข็งมั่นคง ขยายการคุ้มครองและเพิ่มสิทธิประโยชน์อย่างเหมาะสมควบคู่ไปกับการพัฒนาฝึกอบรมแรงงานในทุกระดับให้มีทักษะฝีมือที่มีมาตรฐานสอดคล้องกับความต้องการของตลาด และการจัดระบบดูแลสวัสดิการแรงงานให้ครอบคลุมถึงแรงงานนอกระบบในด้านการสาธารณสุข มุ่งสนับสนุนดำเนินการมาตรการเสริมสร้างสุขภาพและลดปัจจัยเสี่ยงที่มีผลต่อการเจ็บป่วยเรื้อรัง สร้างขีดความสามารถในการเฝ้าระวังป้องกันโรคอย่างเป็นระบบ ทันท่วงที พร้อมทั้งเร่งลงทุนพัฒนาปรับปรุงระบบบริการสุขภาพของภาครัฐให้ได้มาตรฐานในทุกระดับพัฒนาระบบเครือข่ายการส่งต่อให้มีประสิทธิภาพ รวมทั้งให้ความสำคัญอย่างจริงจังในการลงทุนผลิตพัฒนาบุคลากรทางการแพทย์สาธารณสุข และปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการประกอบอาชีพด้านการแพทย์ สำหรับด้านสวัสดิการสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ จะเร่งแก้ไขปัญหาความยากจน และปรับปรุงพัฒนาคุณภาพชีวิต สิ่งแวดล้อมชุมชน โดยเฉพาะชุมชนผู้มีรายได้น้อย สร้างความมั่นคงในชีวิตให้กับผู้สูงอายุ ดูแลคุ้มครอง ผู้ด้อยโอกาส เด็ก สตรี ผู้พิการ และส่งเสริมการจัดสวัสดิการให้มีคุณภาพชีวิตดีขึ้น พึ่งตนเองได้ ตลอดจนเร่งรัดแก้ไขปัญหายาเสพติดอย่างเป็นระบบ ครบวงจร และเพิ่มประสิทธิภาพการแก้ไขปัญหาคาสิโนในชีวิต และทรัพย์สิน รวมทั้งเสริมสร้างโอกาสให้ประชาชนทุกกลุ่มออกกำลังกายและเล่นกีฬา จัดตั้งศูนย์ฝึกกีฬาแห่งชาติ นำวิทยาศาสตร์การกีฬามาใช้และส่งเสริมกีฬาไทยให้แพร่หลายเป็นที่ยอมรับจากสากล และส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการด้านกีฬาและจัดสร้างลานกีฬาในทุกหมู่บ้านและชุมชน

นโยบายที่ ๔ เศรษฐกิจ

รัฐบาลจะบริหารจัดการเศรษฐกิจ เพื่อให้เศรษฐกิจไทยขยายตัวได้อย่างมีเสถียรภาพภายใต้สภาวะการชะลอตัวอย่างรุนแรงของเศรษฐกิจโลก ควบคู่ไปกับการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจและการขยายรากฐานด้านโครงสร้างพื้นฐานต่าง ๆ ให้สามารถพึ่งพาตนเองและแข่งขันได้อย่างยั่งยืนในระยะยาวนโยบายเศรษฐกิจของรัฐบาลมีวัตถุประสงค์เพื่อให้เศรษฐกิจของประเทศมีการเจริญเติบโตอย่างมีคุณภาพและมั่นคง โดยการดำเนินนโยบายการเงินการคลังที่สอดคล้องประสานกัน เพื่อให้เศรษฐกิจฟื้นตัวจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจและการเงินโลกที่กำลังประสบอยู่ขณะนี้ และเพื่อให้เศรษฐกิจสามารถขยายตัวอย่างมีเสถียรภาพในระยะยาว โดยยึดหลักการรักษาวินัยการคลังอย่างเคร่งครัด และผลักดันการขับเคลื่อนเศรษฐกิจโดยการเพิ่มบทบาทภาคเอกชนและปรับปรุงรัฐวิสาหกิจให้มีประสิทธิภาพ ควบคู่ไปกับการกำหนดกรอบการลงทุนของภาครัฐ ส่งเสริมภาคการเงินและตลาดทุนในประเทศให้เข้มแข็งและมีประสิทธิภาพรวมทั้งการสร้างระบบภูมิคุ้มกันทางเศรษฐกิจต่อความเสี่ยงต่างๆ ควบคู่ไปกับการสร้างระบบการออมระยะยาวในระบบเศรษฐกิจในส่วนของ การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจ การบริหารจัดการจะมุ่งเสริมสร้างการเป็นฐานการผลิตที่เข้มแข็ง พึ่งตนเองได้ และสามารถแข่งขันได้ในเวทีโลก โดยเน้นความเชื่อมโยงของภาคเกษตร อุตสาหกรรมบริการ การค้าและการลงทุน ที่ใช้องค์ความรู้และเทคโนโลยีที่ผสมผสานระหว่างเทคโนโลยีสารสนเทศและเทคโนโลยีอื่น ๆ เป็นส่วนประกอบสำคัญ ในการสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจการพัฒนาและขยายระบบโครงสร้างพื้นฐาน เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน รวมทั้งผลักดันประเทศไทยให้เป็นศูนย์กลางการเชื่อมโยงด้านพลังงานและการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบในภูมิภาค

นโยบายที่ ๕ ที่ดิน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ผลจากการเพิ่มขึ้นของจำนวนประชากร ควบคู่กับรูปแบบในการผลิตและบริโภคที่ต้องการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติที่เพิ่มขึ้น จนเกินกว่าศักยภาพในการรองรับความต้องการและขีดความสามารถในการฟื้นตัวของทรัพยากรธรรมชาติ ทำให้สภาพทรัพยากรธรรมชาติของไทยลดและเสื่อมโทรมลงอย่างรวดเร็ว พร้อมๆ กับการเพิ่มขึ้นของของเสียที่เหลือจากการผลิตและบริโภค จนส่งผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมและคุณภาพชีวิตของมนุษย์ ยิ่งไปกว่านั้นการเปลี่ยนแปลงฯ ดังกล่าวในพื้นที่หนึ่งยังสามารถส่งผลกระทบข้ามแดนไปยังอีกพื้นที่หนึ่งได้ด้วย ดังกรณีการเกิดปัญหาโลกร้อนที่สามารถส่งผลกระทบไปทั่วโลก ดังนั้นรัฐบาลจึงให้ความสำคัญกับการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ภายใต้หลักการมีส่วนร่วมหรือร่วมมือให้เกิดเป็นพลังร่วมในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นธรรมาภิบาล ตั้งแต่ในระดับพื้นที่จนถึงระดับประเทศและนานาชาติ เพื่อให้ทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ไปด้วยความหลากหลายทางชีวภาพของไทย สามารถดำรงความเป็นฐานที่สำคัญ ในการพัฒนาและรักษาขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจพร้อมทั้งมีคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี จนสามารถเป็นฐานในการรักษาระดับคุณภาพชีวิตให้เกิดความผาสุก ให้ได้อย่างสมดุลและยั่งยืนตลอดไป โดยในการดำเนินการ เพื่อให้บรรลุเป้าประสงค์ดังกล่าว

นโยบายที่ ๖ วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การวิจัย และนวัตกรรม

รัฐบาลได้ให้ความสำคัญต่อการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การวิจัย และนวัตกรรม ที่เป็นปัจจัยสำคัญ ในการพัฒนาประเทศ การเพิ่มศักยภาพการผลิต และความสามารถในการแข่งขัน โดยรัฐบาลจะส่งเสริมโครงการวิจัย ตามแนวพระราชดำริ การลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนาเพื่อประโยชน์ในเชิงพาณิชย์และการพัฒนาอุตสาหกรรม เร่งผลิตบุคลากรที่มีคุณภาพอย่างเพียงพอ นำไปสู่การพึ่งพาตนเองและลดการนำเข้าเทคโนโลยีจากต่างประเทศ ทั้งนี้จะต้องปฏิรูประบบการวิจัยของประเทศ โดยจัดให้มีกองทุนวิจัยร่วมภาครัฐและเอกชน เพิ่มงบประมาณด้านการวิจัยของประเทศโดยรวม ปรับปรุงคุณภาพและมาตรฐานของงานวิจัย ควบคู่ไปกับการส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาแบบครบวงจร โดยเชื่อมโยงระหว่างภาคเอกชนสถาบันวิจัย มหาวิทยาลัย และเครือข่ายรัฐวิสาหกิจทั้งนี้

รัฐบาลได้กำหนดแนวทางการขับเคลื่อนการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การวิจัย และนวัตกรรม

นโยบายที่ ๗ การต่างประเทศและเศรษฐกิจระหว่างประเทศ

รัฐบาลจะดำเนินนโยบายต่างประเทศเพื่อตอบสนองผลประโยชน์สูงสุดของประเทศและประชาชน โดยเน้นบทบาทเชิงรุกในการส่งเสริมความร่วมมือและขยายความสัมพันธ์อันดีกับนานาประเทศทั้งด้านการเมือง ความมั่นคง เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม ให้ความสำคัญกับการส่งเสริม และพัฒนาความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้าน เพื่อเสริมสร้างความเข้าใจอันดีและความใกล้ชิดระหว่างกัน ตลอดจนมีบทบาทที่สร้างสรรค์ในองค์การระหว่างประเทศ โดยเฉพาะเวทีสหประชาชาติ และองค์การระดับภูมิภาคต่างๆ โดยยึดมั่นในพันธกรณีที่มีอยู่กับต่างประเทศตามสนธิสัญญา และความตกลงต่าง ๆ ที่ประเทศไทยเป็นภาคี รวมทั้งกฎหมายระหว่างประเทศ กฎบัตรอาเซียน กฎบัตรสหประชาชาติ และปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน รัฐบาลมุ่งที่จะใช้ประโยชน์จากความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของไทยในเวทีการค้าโลก พัฒนาและส่งเสริมการส่งออกสินค้าและบริการส่งเสริมและพัฒนาธุรกิจการค้าสินค้าและบริการระหว่างประเทศ ลดความเสี่ยงสร้างภูมิคุ้มกันโดยขยายความร่วมมือทางเศรษฐกิจ การค้า การลงทุน การส่งเสริมการท่องเที่ยว การขยายการคมนาคมขนส่ง และความร่วมมือด้านอื่นๆ ภายใต้กรอบความร่วมมืออนุภูมิภาค และในโอกาสที่ไทยเป็นประธานอาเซียนจนถึงสิ้นปี ๒๕๕๒ รัฐบาลจะมุ่งเน้นการส่งเสริมความร่วมมือกับประเทศในเอเชีย โดยเฉพาะการสร้างภาพแข็งแรงแห่งอาเซียนเพื่อให้บรรลุเป้าหมายในการจัดตั้งประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ. ๒๕๕๘ และการสร้างประชาคมทางการเงินของเอเชีย รัฐบาลจะกระชับความร่วมมือและความเป็นหุ้นส่วนทางยุทธศาสตร์กับประเทศ และกลุ่มประเทศที่มีบทบาทสำคัญของโลก โดยจัดทำข้อตกลงการค้าเสรีในกรอบพหุภาคีและกับประเทศต่างๆ เจรจาเปิดตลาดและรักษาผลประโยชน์ทางการค้า ผลักดันกติกาการค้าโลกที่เป็นธรรมและขยายตลาดใหม่รวมทั้งคุ้มครองผลประโยชน์ของคนไทยและแรงงานไทยในต่างประเทศ ทั้งนี้โดยเน้นการสานต่อนโยบายทีมประเทศไทย (Team Thailand) เพื่อให้การดำเนินงานด้านต่างประเทศมีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และมีเอกภาพ โดยมีเป้าหมาย

นโยบายที่ ๘ การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

รัฐบาลจะส่งเสริมนโยบายการกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และจะพัฒนาและปรับปรุงระบบการบริหารงานภาครัฐเพื่อให้ส่วนราชการมีความพร้อมและกำลังคนที่มีขีดความสามารถในการปฏิบัติงาน เพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนอย่างมีประสิทธิภาพ เกิดประสิทธิผล มีความคุ้มค่า และเกิดความเป็นธรรมในการให้บริการสาธารณะ และจะปรับปรุงกฎหมายและกฎระเบียบให้ทันสมัย ป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ สนับสนุนให้ประชาชนมีโอกาสตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ และปลูกฝังค่านิยมคนไทยต้องไม่โกงพัฒนากระบวนการยุติธรรม รวมทั้งส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการดำเนินนโยบายสาธารณะ และร่วมในกระบวนการยุติธรรม ภายใต้หลักการยุติธรรมชุมชนพร้อมทั้งส่งเสริมให้ประชาชนมีโอกาสดำเนินการร้องเรียนข้อมูลข่าวสารจากทางราชการและสื่อสาธารณะอื่นได้อย่างกว้างขวาง ถูกต้อง เป็นธรรม และรวดเร็ว เพื่อให้เกิดการบริหารราชการแผ่นดินที่ดี

ส่วนที่ ๓

ศักยภาพของท้องถิ่นในภาพรวมจังหวัดพิษณุโลก

สรุปผลการวิเคราะห์ (SWOT ANALYSIS) ศักยภาพของท้องถิ่น
ในภาพรวมจังหวัดพิษณุโลก

SWOT

จุดแข็ง (S : Strength)

๑. มีระบบชลประทานที่เอื้อต่อการทำการเกษตรที่สมบูรณ์ของภาคเหนือ
๒. มีแหล่งวิชาการด้านการเกษตรที่เอื้อต่อการเกษตรกรรม
๓. มีศักยภาพด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวที่หลากหลายทั้งด้านวัฒนธรรมประเพณี ประวัติศาสตร์ การท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ และการท่องเที่ยวธรรมชาติ เช่น อุทยานแห่งชาติ
๔. มีการค้นพบแหล่งน้ำมันดิบในท้องถิ่น
๕. มีสถาบันการศึกษาที่ได้มาตรฐานทุกระดับการศึกษา เพื่อรองรับการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์
๖. มีหน่วยงานที่ให้บริการด้านสุขภาพที่มีคุณภาพ และได้มาตรฐาน
๗. มีระบบการคมนาคมที่สะดวก และหลากหลาย
๘. มีการลงทุนของสถานประกอบการธุรกิจการค้าขนาดใหญ่ ทั้งค้าส่งค้าปลีกที่ทันสมัยครบวงจรและโรงงานอุตสาหกรรมที่หลากหลาย
๙. เป็นแหล่งผลิตสินค้าทางการเกษตรเพื่อการส่งออก
๑๐. มีศูนย์รวมการจัดการขยะรีไซเคิล
๑๑. มีประเพณีและวัฒนธรรมของท้องถิ่น
๑๒. ที่ตั้งเหมาะสมเป็นศูนย์กลางคมนาคมของภาคเหนือตอนล่าง มีโครงข่ายเชื่อมโยงกับทุกภูมิภาคของประเทศ “อินโดจีน”
๑๓. เป็นที่ตั้งของส่วนราชการระดับศูนย์ เขต ภาค
๑๔. เป็นที่ตั้งของสถาบันฝีมือแรงงานภาคเหนือตอนกลาง
๑๕. เป็นจังหวัดที่มีการให้บริการและมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน (ได้รับรางวัลดีเด่นยอดเยี่ยม (ตำราวจุฑารจังหวัด) เป็นอันดับ ๑ ของประเทศไทย ในปี พ.ศ.๒๕๔๕)
๑๖. มีศาสนสถานและสิ่งศักดิ์สิทธิ์ ที่รวมจิตใจของประชาชนชาวพิษณุโลก คือ พระพุทธชินราช และสมเด็จพระนเรศวรมหาราช
๑๗. เป็นศูนย์กลางความมั่นคงของประเทศไทยในเชิงยุทธศาสตร์การปกครอง และการทหาร

จุดอ่อน (W : Weakness)

๑. พื้นที่การเกษตรบางพื้นที่ยังมีปัญหาอุทกภัย เช่น อำเภอบางระกำ และอำเภอบางกระทุ่ม
๒. พื้นที่การเกษตรแถบภูเขาขาดแคลนแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรและประสบปัญหาภัยแล้งและภัยหนาว
๓. ขาดตลาดกลางในการจัดการผลผลิตทางการเกษตรอย่างครบวงจร
๔. ขาดศูนย์กลางการขนส่งที่ครบวงจร
๕. สถานที่ท่องเที่ยวเสื่อมโทรมเนื่องจากขาดการบำรุงรักษา และขาดความสามารถในการบริหารจัดการ
๖. ปัญหาต้นทุนการผลิตด้านการเกษตรสูง (ใช้สารเคมี)

๗. ปัญหาอาชญากรรม และยาเสพติด
๘. ขาดการประชาสัมพันธ์เส้นทางการจราจรในเขตเมือง และท้องถิ่น
๙. ขาดข้อมูลด้านความต้องการการจัดการกำลังคนของตลาดแรงงาน
๑๐. การกระจายรายได้ของประชาชนยังมีน้อย
๑๑. บางพื้นที่เป็นภูเขา การคมนาคมไม่สะดวก
๑๒. มีปัญหาการจราจรติดขัดในช่วงเร่งด่วน

โอกาส (O : Opportunity)

๑. รัฐบาลมีนโยบายในการจัดสรรงบประมาณให้กับองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นเพิ่มมากขึ้น
๒. รัฐบาลมีนโยบายประกันราคาพืชผลทางการเกษตร
๓. รัฐบาลมีนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวภายในประเทศ
๔. รัฐบาลได้กระจายอำนาจการบริหารงานให้กับท้องถิ่นเพิ่มมากขึ้น
๕. รัฐบาลมีมติให้เป็นพื้นที่พัฒนา “สี่แยกอินโดจีน”
๖. รัฐบาลมีนโยบายการส่งเสริมการขายสินค้าระบบ Account trade จะช่วยด้านการตลาดของไทย
๗. กรอบนโยบายความร่วมมือทางเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้าน ประกอบกับการพัฒนาด้านการคมนาคม จะส่งผลให้สามารถเพิ่มตลาดการค้าได้มากขึ้น
๘. มีข้อตกลงการประชุมระดับรัฐมนตรี ๖ ประเทศลุ่มน้ำโขง(Greater Mekong Subregion – GMS) เห็นชอบให้มีการพัฒนาพื้นที่แนวเศรษฐกิจเชื่อมโยงตะวันออก – ตะวันตก (East – West Economic Corridor)
๙. เศรษฐกิจไทยฟื้นตัว ปัจจุบันเศรษฐกิจขยายตัว ๖ – ๘ %
๑๐. มีความร่วมมือด้านการศึกษาระหว่างสถาบันการศึกษาในจังหวัดกับสถาบันการศึกษาต่างประเทศ
๑๑. สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ กำหนดให้จังหวัดพิษณุโลกเป็นศูนย์กลาง การขนส่งและเป็นฐานการผลิตทางการเกษตรและอุตสาหกรรมแปรรูปครบวงจร
๑๒. มีความร่วมมือจากภาคเอกชนในการพัฒนาท้องถิ่นเพิ่มมากขึ้น
๑๓. มีความหลากหลายของวัฒนธรรม
๑๔. มีความหลากหลายของสินค้าทางการเกษตร
๑๕. เป็นเมืองคู่หรือเมืองพี่เมืองน้องกับเมืองเจ้อเจียงของสาธารณรัฐประชาชนจีน

อุปสรรค (T : Threat)

๑. เสถียรภาพทางการเมือง
๒. ปัญหาต้นทุนการผลิตสินค้าทางการเกษตรเพิ่มมากขึ้น
๓. ข้อกำหนดและมาตรการกีดกันทางการค้า (สินค้าทางการเกษตร)
๔. ธุรกิจท้องถิ่นถูกคุกคามโดยทุนต่างชาติ
๕. กรอบนโยบายความร่วมมือเศรษฐกิจชายแดนระหว่างไทยกับกัมพูชา ลาว และพม่า ที่สนับสนุนให้ประเทศเพื่อนบ้านผลิตสินค้าบางชนิด อาจส่งผลกระทบต่อราคาผลผลิตในประเทศ
๖. ข้อกำหนดและมาตรฐานกีดกันทางการค้า ในเรื่องคุณภาพ และความปลอดภัยจากสารตกค้าง

ส่วนที่ ๔

ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตจังหวัดพิษณุโลก

วิสัยทัศน์

“ท่องเที่ยวเด่น เป็นเลิศการศึกษา ท้องถิ่นน่าอยู่ มุ่งสู่เมืองบริการ”

พันธกิจ

“พัฒนาท้องถิ่นเพื่อมุ่งสู่เมืองบริการที่ดี ระดับสากล”

เป้าประสงค์

๑. เป็นท้องถิ่นมีความเข้มแข็งยั่งยืนทางเศรษฐกิจและสังคม
๒. เป็นท้องถิ่นที่อยู่ดีมีสุข
๓. เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวระดับภูมิภาคและสากล ที่มีมาตรฐานและคุณภาพ
๔. เป็นท้องถิ่นที่มุ่งเน้นอนุรักษ์วัฒนธรรมประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์การพัฒนา ๙ ยุทธศาสตร์ และแนวทางการพัฒนา ๗๑ แนวทางการพัฒนา ดังนี้

ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ ๑

ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

๑. การส่งเสริมและสนับสนุนการติดตั้งและขยายเขตไฟฟ้า
๒. การส่งเสริมและสนับสนุนพัฒนาระบบประปาและขยายเขตประปา
๓. การก่อสร้างซ่อมแซมบำรุงรักษาระบบระบายน้ำ ท่อลอดเหลี่ยม ทางเท้า และศาลาที่พักริมทาง
๔. การก่อสร้างซ่อมแซมปรับปรุงและพัฒนาระบบสาธารณสุขโรค สาธารณูปการอื่นๆ ให้ประชาชนเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้

ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ ๒

ด้านคมนาคมขนส่งและการจัดการผังเมือง

๑. การก่อสร้างซ่อมแซมบำรุงรักษาด่าน สะพาน เก้าอี้กลางถนน และพื้นที่สองข้างทาง
๒. การส่งเสริมและสนับสนุนพัฒนาระบบการคมนาคมขนส่งสินค้า ผู้โดยสารและจุดพักรถ
๓. การส่งเสริมและสนับสนุนพัฒนาระบบการจราจร
๔. การส่งเสริมและสนับสนุนพัฒนาระบบการจัดการผังเมือง
๕. การส่งเสริมและสนับสนุนระบบการกระจายสินค้า (Logistic)
๖. การรณรงค์จัดกิจกรรมการป้องกัน การแก้ไขปัญหาอุบัติเหตุ และเพิ่มความปลอดภัยบนท้องถนน

ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ ๓

ด้านพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน

๑. การส่งเสริมและสนับสนุนให้มีบริการสาธารณสุขให้ทั่วถึงและเป็นมาตรฐาน
๒. การส่งเสริมและสนับสนุนการจัดกิจกรรมโครงการเพื่อแก้ไขปัญหาความยากจนการป้องกันและ

แก้ไขปัญหาสุขภาพเสพติดและปัญหาโรคระบาดต่างๆ

๓. การส่งเสริมและสนับสนุนการให้ความช่วยเหลือสงเคราะห์และการพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการ ผู้ด้อยโอกาส ผู้ช่วยเหลือตนเองไม่ได้และผู้ยากจน
๔. การส่งเสริมและสนับสนุนการอบรมสัมมนาการจัดกิจกรรมโครงการ เพื่อพัฒนาโครงการด้าน คุณธรรมเพื่อพัฒนาจิตใจและศักยภาพของประชาชน
๕. การส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ของพลเมืองและ มีส่วนร่วมทางการเมืองทุกรูปแบบ
๖. การส่งเสริมและสนับสนุนการแข่งขันกีฬาการจัดตั้งโรงเรียนกีฬาและการพัฒนาด้านกีฬาต่างๆ
๗. การส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนรักการออกกำลังกายและสนใจดูแลสุขภาพของตนเอง
๘. การส่งเสริมและสนับสนุนรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินและการช่วยเหลือป้องกันและ บรรเทาสาธารณภัย
๙. การส่งเสริมและสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนและจัดกิจกรรมการส่งเสริมความสามัคคี
๑๐. การส่งเสริมและสนับสนุนการรักษาความมั่นคงของประเทศ
๑๑. การส่งเสริมและสนับสนุนการใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
๑๒. การพัฒนาศักยภาพของประชาชนหรือชุมชนและครอบครัวให้สามารถช่วยเหลือ ตนเองและพึ่งพา ตนเองได้
๑๓. ส่งเสริมจัดตั้งกองทุนสวัสดิการสังคม

ยุทธศาสตร์การพัฒนาค ๔

ด้านพัฒนาอาชีพและเพิ่มรายได้

๑. การส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการอบรมให้ความรู้กับประชาชนในการพัฒนาอาชีพผลิตภัณฑ์และ การบรรจุผลิตภัณฑ์
๒. การพัฒนามาตรฐานสินค้าและจัดตั้งศูนย์จำหน่ายสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์
๓. การจัดตั้งตลาดกลางจำหน่ายสินค้าทางการเกษตรและอื่นๆ
๔. การส่งเสริมและสนับสนุนพัฒนาสินค้าผลผลิตทางการเกษตรและการแปรรูปสินค้าและผลผลิต ทางการเกษตรและอื่นๆ
๕. การพัฒนาส่งเสริมอาชีพและแก้ไขปัญหาการว่างงาน
๖. การส่งเสริมและสนับสนุนการบริหารกองทุนท้องถิ่น
๗. การส่งเสริมและสนับสนุนให้มีโครงการกิจกรรมที่ส่งเสริมการดำเนินงานของ อุตสาหกรรมขนาดกลาง และขนาดเล็ก
๘. การพัฒนาส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชนในด้านต่างๆ
๙. การส่งเสริมและสนับสนุนการจัดพื้นที่ทำกินและอยู่อาศัยให้ประชาชนที่ยากจน
๑๐. การส่งเสริมให้ความรู้ด้านการจัดการการผลิตและการตลาด
๑๑. การส่งเสริมฐานข้อมูลและการบูรณาการแผนด้านการเกษตรระดับตำบลและอื่นๆ

ยุทธศาสตร์การพัฒนาค ๕

ด้านการท่องเที่ยวและบริการต่างๆ

๑. การส่งเสริมและสนับสนุนพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและสวนสาธารณะ
๒. การส่งเสริมและสนับสนุนการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับการท่องเที่ยว
๓. การจัดให้มีการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวต่างๆ

๔. การส่งเสริมและสนับสนุนการให้บริการแก่นักท่องเที่ยว
๕. การส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการบริการที่มีคุณภาพและมีมาตรฐาน
๖. การส่งเสริมและสนับสนุนพัฒนาอาชีพและรายได้เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ ๖

ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๑. การส่งเสริมและสนับสนุนให้มีระบบการป้องกันน้ำท่วมและมีการแก้ไขปัญหาภัยแล้ง
๒. การส่งเสริมและสนับสนุนแก้ไขปัญหาและป้องกันตลิ่งพัง
๓. การส่งเสริมและสนับสนุนให้มีระบบการกำจัดขยะมูลฝอย ของเสีย ของเหลือใช้แบบครบวงจร
๔. การจัดทำมีระบบบำบัดน้ำเสีย
๕. การส่งเสริมและสนับสนุนการปรับปรุงภูมิทัศน์และการจัดการสิ่งแวดล้อมต่างๆ
๖. การส่งเสริมและสนับสนุนการจัดกิจกรรมและการสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๗. การพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร อุปโภคบริโภคและการจัดการระบบชลประทานและการปรับปรุงระบบน้ำบาดาลให้มีคุณภาพ
๘. การส่งเสริมและสนับสนุนการป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษและสิ่งแวดล้อมต่างๆ
๙. การส่งเสริมสนับสนุนการดำเนินการตามโครงการพระราชดำริ

ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ ๗

ด้านการศึกษา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น

๑. การส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาหลักสูตรและให้มีการจัดการศึกษาเพื่อการเรียนรู้ทุกรูปแบบ
๒. การส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการก่อสร้างปรับปรุงและพัฒนาสถานศึกษา วัสดุ อุปกรณ์ ครุภัณฑ์ สื่อการเรียนการสอนที่ทันสมัยและเพียงพอ
๓. การส่งเสริมและสนับสนุนการจัดกิจกรรมโครงการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมแขนงต่างๆอารีต ขนบธรรมเนียม ประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น
๔. การส่งเสริมและสนับสนุนการสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมขนบธรรมเนียม ประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น
๕. การส่งเสริมและสนับสนุนพัฒนาภูมิปัญญาท้องถิ่น
๖. การส่งเสริมและสนับสนุนการซ่อมแซมบำรุงดูแลรักษาแหล่งโบราณสถานโบราณวัตถุ
๗. การส่งเสริมและสนับสนุนการจัดตั้งและการดำเนินงานของสภาวัฒนธรรมทุกระดับ
๘. การให้ความอุปถัมภ์คุ้มครองและทำนุบำรุงพระพุทธศาสนาและศาสนาอื่นๆ เพื่อให้มีบทบาทสำคัญ ในการปลูกฝังให้ประชาชนเข้าใจและนำหลักธรรมของศาสนามาใช้ ในการเสริมสร้างคุณธรรมและ พัฒนาคุณภาพชีวิต

ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ ๘

ด้านการเพิ่มศักยภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑. การส่งเสริมและสนับสนุนการบริหารงานในด้านความมีประสิทธิภาพความเป็นธรรม ความโปร่งใส รวดเร็ว และถูกต้องตามกฎหมาย
๒. การส่งเสริมและสนับสนุนการอบรมสัมมนาการพัฒนาบุคลากรและกลไกในการ ประสานงาน ระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
๓. การส่งเสริมและสนับสนุนจัดให้มีและปรับปรุงพัฒนาวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้ในการปฏิบัติงาน

และสถานที่ปฏิบัติงาน

๔. การส่งเสริมและสนับสนุนการจัดสวัสดิการต่างๆ แก่บุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
๕. การส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการจัดกิจกรรม โครงการที่สนับสนุนนโยบายรัฐบาล นโยบายจังหวัด นโยบายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ยุทธศาสตร์ของชาติ ยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดและจังหวัด
๖. การส่งเสริมและสนับสนุนจัดให้มีการพัฒนารายได้ขององค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น
๗. การส่งเสริมและสนับสนุนการจัดเก็บและการใช้ประโยชน์ข้อมูล จปฐ ข้อมูล กชช ๒ ค. และข้อมูลอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง
๘. การส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศการสื่อสารต่างๆ และการจัดการระบบ ICT
๙. การส่งเสริมและสนับสนุนประชาสัมพันธ์การสร้างภาพลักษณ์ที่ดีของจังหวัดและ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นในเขตจังหวัด

ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ ๙

ด้านการจัดการความรู้เพื่อการสร้างนวัตกรรมและทรัพย์สินทางปัญญา

๑. การส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการจัดการและพัฒนาองค์ความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี รวมทั้งสังคมศาสตร์และภูมิปัญญาท้องถิ่นให้เกิดการเรียนรู้และ ต่อยอดเพื่อการใช้ประโยชน์
๒. การส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดการวิจัยและพัฒนาที่จะนำไปสู่การสร้างนวัตกรรมและองค์ความรู้ให้ เป็นทรัพย์สินทางปัญญาเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มของสินค้าและบริการ
๓. การเสริมสร้างและสนับสนุนให้เกิดเครือข่ายความร่วมมือที่จะนำไปสู่การยกระดับคุณภาพการผลิต สินค้าและบริการ รวมทั้งการพัฒนาทักษะฝีมือแรงงานที่เอื้อต่อ การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ของประเทศ
๔. การเสริมสร้างและขยายโอกาสให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ระหว่างองค์กร สถาบันและชุมชน ท้องถิ่น ที่จะนำไปสู่การพัฒนาในลักษณะที่ยั่งยืน
๕. การส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดการเผยแพร่และถ่ายทอดองค์ความรู้ที่ก่อให้เกิดการสร้างสังคม แห่งการเรียนรู้ร่วมกันในสังคมไทย

ส่วนที่ ๕

โครงการภายใต้ยุทธศาสตร์

อำเภอบางระกำ จังหวัดพิษณุโลก
โครงการที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตั้งแต่ ๒ แห่งขึ้นไปดำเนินการร่วมกัน
ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ด้านความเข้มแข็งและการจัดการผังเมือง

โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	งบประมาณ(บาท)			ผลลัพธ์	หน่วย ดำเนินการ
			ปี ๒๕๕๕	ปี ๒๕๕๖	ปี ๒๕๕๗		
๑. โครงการก่อสร้างประตูปรับระดับ น้ำ หมู่ที่ ๑ บ้านไร่ บริเวณคลอง ตะไม่ช่วงแยกไป บ้านไร่กลาง ต.บางระกำ อ.บางระกำ จ.พิษณุโลก	เพื่อควบคุมปริมาณน้ำ ที่ใช้ในการอุปโภคบริโภค	ประตูปรับระดับน้ำ	๘๐๐,๐๐๐		๘๐๐,๐๐๐	มีประตูปรับ น้ำที่สามารถ ควบคุมปริมาณ น้ำที่ใช้ในการ อุปโภคบริโภค	เจ้าภาพหลัก อบต.บางระกำ
๒. โครงการก่อสร้างประตูปรับระดับน้ำ หมู่ที่ ๓ บ้านท่าโก บริเวณคลองซ่างตายกลาง ต.บางระกำ อ.บางระกำ จ.พิษณุโลก	เพื่อควบคุมปริมาณน้ำที่ใช้ ในการอุปโภคบริโภค	ประตูปรับระดับน้ำ	๘๐๐,๐๐๐		๘๐๐,๐๐๐	มีประตูปรับ - เปิด น้ำที่สามารถ ควบคุมปริมาณ น้ำที่ใช้ในการ อุปโภคบริโภค	เจ้าภาพหลัก อบต.บางระกำ

อำเภอบางระกำ จังหวัดพิษณุโลก
โครงการก่อสร้างโครงการส่วนท้องถิ่นตั้งแต่ ๒ แห่งขึ้นไปดำเนินการร่วมกัน
ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ด้านคมนาคมขนส่งและการจัดการผังเมือง

โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	งบประมาณ(บาท)			ผลลัพท์	หน่วย ดำเนินการ
			ปี ๒๕๕๕	ปี ๒๕๕๖	ปี ๒๕๕๗		
๑. โครงการก่อสร้างถนนลาดยางแบบแคบซีด หมู่ที่ ๒ บ้านวังเปิด สายบ้านวังเปิด ตำบลบางระกำ เชื่อมบ้านหลายโพธิ์ ต.ปลักแรด อ.บางระกำ จ.พิษณุโลก	เพื่อให้มีเส้นทางคมนาคมให้ประชาชนสัญจรไป - มาสะดวกและขนส่งผลผลิตทางการเกษตร	ผิวจราจรกว้าง ๖ เมตร ยาว ๒,๐๐๐ เมตร	๕,๐๐๐,๐๐๐			๕,๐๐๐,๐๐๐	เจ้าภาพหลัก อบต.บางระกำ เจ้าภาพรอง เทศบาล บึงระมาณ
๒. โครงการก่อสร้างถนนลาดยางแบบแคบซีด หมู่ที่ ๑๓ บ้านคูยาง สายหนองตะดอน ต.บางระกำ เชื่อมบ้านหนองมะปราง หมู่ที่ ๙ ต.ปลักแรด อ.บางระกำ จ.พิษณุโลก	เพื่อให้มีเส้นทางคมนาคมให้ประชาชนสัญจรไป - มาสะดวกและขนส่งผลผลิตทางการเกษตร	ผิวจราจรกว้าง ๖ เมตร ยาว ๒,๐๐๐ เมตร	๕,๐๐๐,๐๐๐			๕,๐๐๐,๐๐๐	เจ้าภาพหลัก อบต.บางระกำ เจ้าภาพรอง เทศบาล บึงระมาณ
๓. โครงการก่อสร้างถนนลาดยางแบบแคบซีด หมู่ที่ ๑๖ บ้านตุลฤกแรด สายเลียบคลองศึกษาพื้นที่ฝั่งตะวันตกตำบลบางระกำ เชื่อมถนนคสล. บ้านกรุงกัก	เพื่อให้มีเส้นทางคมนาคมให้ประชาชนสัญจรไป - มาสะดวกและขนส่งผลผลิตทางการเกษตร	ผิวจราจรกว้าง ๖ เมตร ยาว ๔๕๐ เมตร	๑,๑๒๕,๐๐๐			๑,๑๒๕,๐๐๐	เจ้าภาพหลัก อบต.บางระกำ เจ้าภาพรอง อบต.ท่านางาม

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	งบประมาณ(บาท)			ผลลัพธ์	หน่วย ดำเนินการ
			ปี ๒๕๕๕	ปี ๒๕๕๖	ปี ๒๕๕๗		
๑. โครงการ ขุดลอกบึงตะแครง ต.บางระกำ อ.บางระกำ จ.พิษณุโลก	เพื่อแก้ปัญหาไว้ใช้ในการ เกษตรอุบิโคคบริโภาค การจัดระบบชลประทาน และแหล่งท่องเที่ยว	ขุดลอกและขยาย บึงทำเป็นแหล่ง เก็บน้ำ	๓๒๐,๐๐๐,๐๐๐			๓๒๐,๐๐๐,๐๐๐	เจ้าภาพหลัก อบจ.พิษณุโลก เจ้าภาพรอง อบต.บางระกำ

อำเภอวัดโบสถ์ จังหวัดพิษณุโลก
โครงการที่องค์กรบริหารส่วนท้องถิ่นตั้งแต่ ๒ แห่งขึ้นไปดำเนินการร่วมกัน
ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ด้านพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน

แนวทางการพัฒนาที่ ๗ การส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนรักการออกกำลังกายและสนใจดูแลสุขภาพของตนเอง

โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	งบประมาณ(บาท)			ผลลัพธ์	หน่วย ดำเนินการ
			ปี ๒๕๕๕	ปี ๒๕๕๖	ปี ๒๕๕๗		
๑. ส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนรักการออกกำลังกายและสนใจสุขภาพของตนเอง	๑. เพื่อให้ประชาชนรักในการออกกำลังกายและมีสุขภาพที่ดี ๒. เพื่อให้ประชาชนห่างไกลจากยาเสพติด	ผลิต ส่งเสริม และสนับสนุนให้ประชาชนรัก การออกกำลังกาย และสนใจสุขภาพของตนเอง สถานที่ดำเนินการ ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบล ท่าอแท้ ต.ท่าอแท้ อ.วัดโบสถ์ จ.พิษณุโลก กลุ่มเป้าหมาย ๑. ประชาชนในพื้นที่ตำบล ท่าอแท้ ๒. ประชาชนในพื้นที่ตำบล วัดโบสถ์	๕๐๐,๐๐๐	-	-	๕๐๐,๐๐๐	เจ้าภาพหลัก อบต.ท่าอแท้ เจ้าภาพรอง อบต.วัดโบสถ์

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ด้านพัฒนาอาชีพและเพิ่มรายได้
 แนวทางการพัฒนาที่ ๒ การพัฒนามาตรฐานสินค้าและจัดตั้งศูนย์จำหน่ายสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์

โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	งบประมาณ(บาท)			ผลลัพธ์	หน่วย ดำเนินการ
			ปี ๒๕๕๕	ปี ๒๕๕๖	ปี ๒๕๕๗		
๑. ก่อสร้างโรงฆ่าสัตว์อำเภอ วัดโบสถ์ จังหวัดพิษณุโลก	๑. เพื่อให้ประชาชนใน อำเภอวัดโบสถ์มีสถานที่ ในการแปรรูปเนื้อสัตว์ ๒. เพื่อส่งเสริมการ ประกอบอาชีพการเลี้ยง สัตว์ในเขตพื้นที่อำเภอ วัดโบสถ์ ๓. เพื่อสร้างรายได้ให้กับ ผู้ประกอบการรายรายได้ให้กับ สัตว์ในเขตอำเภอวัดโบสถ์	ผลผลิต ก่อสร้างโรงฆ่าสัตว์ ตามแบบมาตรฐาน จำนวน ๑ แห่ง สถานที่ดำเนินการ บ้านหัวคางคา หมู่ที่ ๑๐ ต.ท่างาม อ.วัดโบสถ์ กลุ่มเป้าหมาย ๑. ประชาชนใน พื้นที่ตำบล ท่างาม ๒. ประชาชนใน พื้นที่ตำบล อำเภอวัดโบสถ์	๔,๐๐๐,๐๐๐	-	๔,๐๐๐,๐๐๐	ประชาชนในพื้นที่ อำเภอวัดโบสถ์ ที่ประกอบอาชีพ เลี้ยงสัตว์ มีสถานที่ในการ แปรรูปเนื้อสัตว์ สร้างรายได้ให้กับ ครอบครัวและ ชุมชน	เจ้าภาพหลัก อบต. ท่างาม เจ้าภาพรอง องค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นในเขต อำเภอวัดโบสถ์

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ ด้านการจัดกาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
 แนวทางการพัฒนาที่ ๖ การส่งเสริมและสนับสนุนการจัดกิจกรรมและการสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	งบประมาณ(บาท)				ผลลัพธ์	หน่วย ดำเนินการ
			ปี ๒๕๕๕	ปี ๒๕๕๖	ปี ๒๕๕๗	รวม		
๑. อนุรักษ์และควมหลากหลาย สัตว์น้ำแม่น้ำแควน้อย อำเภอวัดโบสถ์ จังหวัดพิษณุโลก	๑.เพื่อเพิ่มปริมาณสัตว์น้ำ ๒.เพื่อเป็นแหล่งอาหาร ราคาถูกรองประชาชน ทั่วไป	ผลิต ลอยสัตว์ น้ำประเภทต่าง ๆ เช่น ปลา กุ้ง สถานที่ดำเนินการ แม่น้ำแควน้อย ตำบลคันไ้ ตำบลบ้านยาง ตำบลหินลาด ตำบลท่างาม ตำบลวัดโบสถ์ ตำบลท้อแท้ อำเภอวัดโบสถ์ จังหวัดพิษณุโลก กลุ่มเป้าหมาย ๑. ประชาชนใน พื้นที่ตำบลคันไ้	๑,๐๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐	๓,๐๐๐,๐๐๐	๑. สัตว์น้ำบริเวณ แม่น้ำแควน้อยมี ปริมาณเพิ่มขึ้น ๒. มีแหล่งอาหาร สำหรับประชาชน	เจ้าภาพหลัก อบต.คันไ้ เจ้าภาพรอง อบต.ในเขตอำเภ อวัดโบสถ์

ยุทธศาสตร์ที่ ๗ ด้านการศึกษา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น
 แนวทางการพัฒนาที่ ๓ การส่งเสริมและสนับสนุนการจัดกิจกรรมโครงการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมแขนงต่าง ๆ จารัตนขนบธรรมเนียมประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น

โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	งบประมาณ(บาท)			ผลลัพธ์	หน่วย ดำเนินการ
			ปี ๒๕๕๕	ปี ๒๕๕๖	ปี ๒๕๕๗		
๑. สืบสานประเพณีสงกรานต์ 'ลานสงกรานต์แค้วน้อยบำรุงแดน' อำเภอวัดโบสถ์ จังหวัดพิษณุโลก	๑. เป็นกรสืบสาน ประเพณี ๒. ประชาชนได้ร่วมจัด กิจกรรมวันสงกรานต์	ผลิต จัดงาน ลานสงกรานต์แคแ นวน้อยบำรุงแดน สถานที่ดำเนินการ เขื่อนแค้วน้อย บำรุงแดน กลุ่มเป้าหมาย ๑. ประชาชนใน อำเภอวัดโบสถ์	๕๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐	๑.ได้รับการ สืบสานงาน ประเพณีที่สำคัญ ๒. ประชาชนได้ ร่วมกิจกรรม งานสงกรานต์	เจ้าภาพหลัก อบต.คันทอง เจ้าภาพรอง อบท.ในเขตอำเภอ อวัดโบสถ์
๒. งานบวชนาคหมู่ระดับอำเภอ วัดโบสถ์ จังหวัดพิษณุโลก	๑.เป็นการสืบสานงาน ประเพณี ๒.เป็นการส่งเสริม พระพุทธศาสนา	ผลิต จัดงาน บวชนาคหมู่ระดับ อำเภอ สถานที่ดำเนินการ อำเภอวัดโบสถ์ กลุ่มเป้าหมาย ๑.ประชาชนใน อำเภอวัดโบสถ์	๓๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	๑.ได้รับการ สืบสานงาน ประเพณีที่สำคัญ ๒.พระพุทธศาสนา ได้รับการส่งเสริม	เจ้าภาพหลัก อบต.คันทอง เจ้าภาพรอง อบท.ในเขตอำเภอ อวัดโบสถ์
๓. งานลอยกระทงไหลเรือไฟ สายน้ำแค้วน้อยของอำเภอ วัดโบสถ์ จังหวัดพิษณุโลก	๑.เป็นการสืบสานงาน ประเพณี ๒.เป็นการส่งเสริม พระพุทธศาสนา	ผลิต จัดงาน ลอยกระทงไหล เรือไฟสายน้ำแคแ นวน้อยของอำเภอ วัดโบสถ์ สถานที่ดำเนินการ เขื่อนแค้วน้อย บำรุงแดน	๓๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	๑.ได้รับการ สืบสานงาน ประเพณีที่สำคัญ ๒.พระพุทธศาสนา ได้รับการส่งเสริม	เจ้าภาพหลัก อบต.คันทอง เจ้าภาพรอง อบท.ในเขตอำเภอ อวัดโบสถ์

อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก
โครงการที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตั้งแต่ ๒ แห่งขึ้นไปดำเนินการร่วมกัน
ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ ๒ ด้านคมนาคมขนส่งและการจัดการผังเมือง
แนวทางการพัฒนา การก่อสร้างซ่อมแซมบำรุงรักษาถนน สะพาน เกาะกลางถนน และพื้นที่สองข้างทาง

โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	งบประมาณ(บาท)			ผลลัพธ์	หน่วย ดำเนินการ
			ปี ๒๕๕๕	ปี ๒๕๕๖	ปี ๒๕๕๗		
๑. โครงการก่อสร้างถนนลาดยาง / คสล. จากคลองชลประทาน หมู่ ๕ ต.มะตอง - หมู่ ๖ ต.หนองเขม	๑. เพื่อให้ประชาชนมีการคมนาคมสะดวกและปลอดภัย	ขนาดกว้าง ๖ ม. ยาว ๒,๐๐๐ ม.	๖,๐๐๐,๐๐๐	-	-	๖,๐๐๐,๐๐๐	เจ้าภาพหลัก - อบต.มะตอง เจ้าภาพรอง - อบต.หนองเขม
๒. โครงการก่อสร้างถนน คสล. หมู่ ๑๒ ต.มะตอง - เขต ต.วังซ้อง	๑. เพื่อให้ประชาชนมีการคมนาคมสะดวกและปลอดภัย	ขนาดกว้าง ๖ ม. ยาว ๒,๐๐๐ ม.	๖,๐๐๐,๐๐๐	-	-	๖,๐๐๐,๐๐๐	เจ้าภาพหลัก - อบต.มะตอง เจ้าภาพรอง - อบต.วังซ้อง
๓. โครงการก่อสร้างถนน คสล. เริ่มจากบ้านนายอัครวัฒน์ ทัพอากาศ หมู่ ๖ บ้านวังซ้อง - เทศบาลตำบลวังซ้องเชื่อมต่อ ต.มะตอง	๑. เพื่อให้ประชาชนมีการคมนาคมสะดวกและปลอดภัย	ขนาดกว้าง ๓.๕ ม. ยาว ๓๕๐ ม.	๖๐๐,๐๐๐	-	-	๖๐๐,๐๐๐	เจ้าภาพหลัก - อบต.วังซ้อง เจ้าภาพรอง - อบต.มะตอง
๔. โครงการก่อสร้างถนน คสล. ซอยบุญส่ง หมู่ 6 บ้านวังซ้อง ต.วังซ้อง - เทศบาลตำบลวังซ้องเชื่อมต่อ ต.มะตอง	๑. เพื่อให้ประชาชนมีการคมนาคมสะดวกและปลอดภัย	ขนาดกว้าง ๓ ม. ยาว ๔๔๐ ม.	๖๔๐,๐๐๐	-	-	๖๔๐,๐๐๐	เจ้าภาพหลัก - อบต.วังซ้อง เจ้าภาพรอง - ทต.วังซ้อง - อบต.มะตอง

ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ ๒ ด้านคมนาคมขนส่งและการจัดการผังเมือง
แนวทางการพัฒนา การก่อสร้างซ่อมแซมบำรุงรักษาถนน สะพาน เกาะกลางถนน และพื้นที่สองข้างทาง

โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	งบประมาณ(บาท)				ผลสัมฤทธิ์	หน่วยดำเนินการ
			ปี ๒๕๕๕	ปี ๒๕๕๖	ปี ๒๕๕๗	รวม		
๕. โครงการก่อสร้างถนนลาดยางสายบ้านวังน้บ่อ หมู่ ๗ ต.วังวน – บ้านวังมะขาม หมู่ ๙ ต.หนองแขม	๑. เพื่อให้ประชาชนมีการคมนาคมสะดวกและปลอดภัย	ขนาดกว้าง ๖ ม. ยาว ๓,๓๐๐ ม.	๙,๙๐๐,๐๐๐	-	-	๙,๙๐๐,๐๐๐	๑. ประชาชนได้รับความสะดวกและปลอดภัย	เจ้าภาพหลัก - อบต.วังวน เจ้าภาพรอง - อบต.หนองแขม
๖. โครงการก่อสร้างถนน คสล. สายคั่น คลองชลประทาน PL.๐ หมู่ ๑๕ ต.พรหมพิราม เชื่อมต่อ ต.หนองแขม	๑. เพื่อให้ประชาชนมีการคมนาคมสะดวกและปลอดภัย	ขนาดกว้าง ๖ ม. ยาว ๑,๕๐๐ ม.	๕,๐๐๐,๐๐๐	-	-	๕,๐๐๐,๐๐๐	๑. ประชาชนได้รับความสะดวกและปลอดภัย	เจ้าภาพหลัก - อบต.หนองแขม เจ้าภาพรอง - อบต. พรหมพิราม
๗. โครงการก่อสร้างถนนลาดยางสายบ้านศรีเจริญ หมู่ ๒ ต.ทับยายเชียง – บ้านเขาน้อย หมู่ ๕ ต.ดงประคำ	๑. เพื่อให้ประชาชนมีการคมนาคมสะดวกและปลอดภัย	ขนาดกว้าง ๖ ม. ยาว ๑,๗๐๐ ม.	๕,๑๐๐,๐๐๐	-	-	๕,๑๐๐,๐๐๐	๑. ประชาชนได้รับความสะดวกและปลอดภัย	เจ้าภาพหลัก - อบต.ทับยาย เชียง เจ้าภาพรอง - อบต.ดงประคำ
๘. โครงการก่อสร้างถนนลาดยางบ้านเขาน้อย หมู่ ๖ ต.ทับยายเชียง – บ้านหัวดงคา หมู่ ๑๐ ต.ท่างาม	๑. เพื่อให้ประชาชนมีการคมนาคมสะดวกและปลอดภัย	ขนาดกว้าง ๖ ม. ยาว ๑,๗๐๐ ม.	๕,๔๐๐,๐๐๐	-	-	๕,๔๐๐,๐๐๐	๑. ประชาชนได้รับความสะดวกและปลอดภัย	เจ้าภาพหลัก - อบต.ทับยาย เชียง เจ้าภาพรอง - อบต.ท่างาม

ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ ๒ ด้านคมนาคมขนส่งและการจัดการผังเมือง
แนวทางการพัฒนา การก่อสร้างซ่อมแซมบำรุงรักษาถนน สะพาน เกะกลางถนน และพื้นที่สองข้างทาง

โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	งบประมาณ(บาท)				ผลสัมฤทธิ์	หน่วยดำเนินการ
			ปี ๒๕๕๕	ปี ๒๕๕๖	ปี ๒๕๕๗	รวม		
๙. โครงการก่อสร้างถนน คสล. หมู่ ๙ สายไปเขาสมอคร้าจากสายลาดยางสายคลองมะเกลือ – ต.ดงประกาศา ถึงถนน คสล.อบจ เดิม	๑. เพื่อให้ประชาชนมีการคมนาคมสะดวกและปลอดภัย	ขนาดกว้าง ๖ ม. ยาว ๑๗๐ ม.	๕๑๐,๐๐๐	-	-	๕๑๐,๐๐๐	๑. ประชาชนได้รับความสะดวกและปลอดภัย	เจ้าภาพหลัก - อบต.ศรีภิรมย์ เจ้าภาพรอง - อบต.ดงประกาศา
๑๐. โครงการก่อสร้างถนน คสล. ซอยสามแยก – โรงเรียน หมู่ ๗ บ้านเตาถ่าน ต.วังซ้อง – เชื่อมต่อด.ศรีภิรมย์	๑. เพื่อให้ประชาชนมีการคมนาคมสะดวกและปลอดภัย	ขนาดกว้าง ๓ ม. ยาว ๑,๕๐๐ ม.	๒,๑๑๔,๐๐๐	-	-	๒,๑๑๔,๐๐๐	๑. ประชาชนได้รับความสะดวกและปลอดภัย	เจ้าภาพหลัก - อบต.วังซ้อง เจ้าภาพรอง - อบต.ศรีภิรมย์
๑๑. โครงการก่อสร้างถนนลูกรัง อัดบด / หินคลุก หมู่ ๙ บ้านวังมะต๋าน ต. วังซ้อง เชื่อมต่อระหว่าง ต.ศรีภิรมย์ และ ต.วังวน	๑. เพื่อให้ประชาชนมีการคมนาคมสะดวกและปลอดภัย	ขนาดกว้าง ๔ ม. ยาว ๔,๘๐๐ ม.	๑,๕๐๐,๐๐๐	-	-	๑,๕๐๐,๐๐๐	๑. ประชาชนได้รับความสะดวกและปลอดภัย	เจ้าภาพหลัก - อบต.วังซ้อง เจ้าภาพรอง - อบต.ศรีภิรมย์ - อบต.วังวน
๑๒. โครงการปรับปรุงภูมิทัศน์หนองระหาน หมู่ ๑๕ ต.พรหมพิราม	๑. เพื่อพัฒนาพื้นที่สำหรับออกกำลังกายพักผ่อน และสถานที่ท่องเที่ยว	หนองระหาน หมู่ ๑๕ ต.พรหมพิราม	๕,๐๐๐,๐๐๐	๕,๐๐๐,๐๐๐	๕,๐๐๐,๐๐๐	๑๕,๐๐๐,๐๐๐	๑. ประชาชนได้รับความสะดวกและปลอดภัย	เจ้าภาพหลัก - อบต. พรหมพิราม

ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ ๒ ด้านคมนาคมขนส่งและการจัดการผังเมือง
แนวทางการพัฒนา การก่อสร้างซ่อมแซมบำรุงรักษาดูแล สะพาน เกาะกลางถนน และพื้นที่สองข้างทาง

โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	งบประมาณ(บาท)				หน่วย ดำเนินการ
			ปี ๒๕๕๕	ปี ๒๕๕๖	ปี ๒๕๕๗	รวม	
๑๓. โครงการก่อสร้างถนนลาดยางจากป้อมน้ำมนต์มายังสี่แยกม่วงมันดี หมู่ ๕ บ้านวังปลาตุก ต.มะตูม - บริเวณเชื่อมต่อกับ ต.ท่าช้าง	๑. เพื่อให้ประชาชนมีการคมนาคมสะดวกและปลอดภัย	ขนาดกว้าง ๕ ม. ยาว ๑,๕๐๐ ม.	๒,๑๐๐,๐๐๐	-	-	๒,๑๐๐,๐๐๐	เจ้าภาพหลัก - อบต.มะตูม เจ้าภาพรอง - อบต.ท่าช้าง
๑๔. โครงการขยายถนนคอนกรีต หมู่ ๓ บ้านปากคลอง ต.หอกลอง เชื่อมต่อหมู่ ๒ ต.ท่าช้าง ทางเข้าป้อมตำรวจท่าช้างถึงถนนพม่า ๕ กิ่งน้ำ	๑. เพื่อให้ประชาชนมีการคมนาคมสะดวกและปลอดภัย	ด้านละ ๑ ม. ยาว ๑,๕๐๐ ม.	๑,๑๐๐,๐๐๐	-	-	๑,๑๐๐,๐๐๐	เจ้าภาพหลัก - อบต. หอกลอง เจ้าภาพรอง - อบต.ท่าช้าง
๑๕. โครงการก่อสร้างทำนบกั้นน้ำป้องกันตลิ่ง	๑. เพื่อป้องกันการพังทลายของดินและป้องกันน้ำกัดเซาะริมตลิ่ง	ความยาว ๗๐๐ ม.	๒๘,๐๐๐,๐๐๐	๒๘,๐๐๐,๐๐๐	๒๘,๐๐๐,๐๐๐	๘๔,๐๐๐,๐๐๐	เจ้าภาพหลัก - ทต. พรหมพิราม

ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ ๓ ด้านพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน
 แนวทางการพัฒนา การส่งเสริมและสนับสนุนการแข่งขันกีฬา การจัดตั้งโรงเรียนกีฬาและการพัฒนาด้านการกีฬาต่างๆ

โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	งบประมาณ(บาท)				ผลลัพธ์	หน่วย ดำเนินการ
			ปี ๒๕๕๕	ปี ๒๕๕๖	ปี ๒๕๕๗	รวม		
๑. โครงการก่อสร้างสระว่ายน้ำ	๑. เพื่อให้ประชาชน มีสถานที่ออกกำลังกาย	๑ แห่ง	๑๐,๐๐๐,๐๐๐	-	-	๑๐,๐๐๐,๐๐๐	เจ้าภาพหลัก -ทต.พรหมพิราม เจ้าภาพรอง -อบต. พรหมพิราม	
๒. โครงการแข่งขันกีฬาท้องถิ่น สัมพันธ์	๑. เพื่อสร้างความสามัคคี ในหมู่คณะ	๑ ครั้ง	๔๐๐,๐๐๐	๔๐๐,๐๐๐	๔๐๐,๐๐๐	๑,๒๐๐,๐๐๐	เจ้าภาพหลัก อบต.ท่าช้าง เจ้าภาพรอง อบต. ทต. 11 แห่ง ในเขตอำเภอ พรหมพิราม	

